

การใช้เทคนิค KWL-PLUS เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และ
ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัด
เชียงราย

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

กันยายน 2562

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

การใช้เทคนิค KWL-PLUS เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้าน
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สาย
ประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
กันยายน 2562
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

USING KWL-PLUS TECHNIQUE TO DEVELOP OF CREATIVE THINKING SKILLS AND
ENGLISH READING COMPREHENSION ABILITY OF GRADE
10 STUDENTS AT MAESAI PRASITSART SCHOOL, MAESAI DISTRICT, CHIANG
RAI PROVINCE

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Arts Degree
in English

September 2019

Copyright 2019 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

การใช้เทคนิค KWL-PLUS เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้าน
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สาย
ประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

ของ ภัสราภรณ์ ธีระวงศานุรักษ์

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกฤษ ตาชม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา เกาะวิวัฒนากุล)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา

(ดร. รัตนา ยาวีเลิง)

..... คณบดีคณะศิลปศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตติมา กาวีระ)

เรื่อง:	การใช้เทคนิค KWL-PLUS เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย
ผู้ศึกษาค้นคว้า:	ภัสราภรณ์ ชีระวงศานุรักษ์, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2562
อาจารย์ที่ปรึกษา:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา เกาะวิวัฒนากุล
คำสำคัญ	KWL-PLUS, การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, ความคิดสร้างสรรค์

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL-Plus และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จำนวน 39 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ31102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถในการใช้ความคิดสร้างสรรค์และการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test dependent ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าทุกหน่วยการเรียนรู้มีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า การวัดผลทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียนนักเรียนจะเขียนแสดงความคิดเพียงสั้น ๆ โดยใช้คำศัพท์ง่าย ๆ เท่านั้น แต่เมื่อทดสอบหลังจากการเรียนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS แล้วพบว่า นักเรียนได้พัฒนาความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดมากยิ่งขึ้น นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการในการเขียนเนื้อหาได้ละเอียดมากกว่าเดิม มีการเรียบเรียงความคิดและเกิดการคิดที่แปลกใหม่แตกต่างไปจากเดิม ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL-Plus พบว่า นักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

Title: USING KWL-PLUS TECHNIQUE TO DEVELOP OF CREATIVE THINKING SKILLS AND ENGLISH READING COMPREHENSION ABILITY OF GRADE 10 STUDENTS AT MAESAIPRASITSART SCHOOL, MAESAI DISTRICT, CHIANG RAI PROVINCE

Author: Patsaraporn Teeravongsanurak, Independent Study: M.A. (English), University of Phayao, 2019

Advisor: Assistant Professor Dr. Sukanya Kaowiwattanakul

Keyword KWL-PLUS Reading Comprehension Creative Thinking

ABSTRACT

This quasi experimental research aimed to 1) study creative thinking skills through the use of KWL-Plus technique; 2) to study English reading comprehension ability through the use of KWL-Plus technique; 3) to explore students' satisfaction towards studying through the use of KWL-Plus technique. The sample group was selected by using purposive sampling method. The group was grade 10/2 students who were studying foundation English (E31102) in the second semester, academic year 2018 at Maesaiprasitsart School in Chiang Rai province. The instruments used in the research were 1) lesson plans for development creative thinking skills and English reading comprehension ability through the use of KWL-Plus technique, 2) pretest and posttest for investigating students' creative thinking skills and English reading comprehension ability, 3) a questionnaire to survey students' satisfaction towards the use of KWL-Plus technique to develop creative thinking skills and English reading comprehension ability. The statistics used for data analysis was percentage, mean, standard deviation, and dependent t-test. Findings were as follows: 1) regarding creative thinking skills, the students' post-test mean scores were higher than post-test mean of each lesson. Furthermore, the participating students wrote short sentences and using easy words in pre-test, but they could develop ideas be better in post-test. Every student could develop to write thoroughly, composing new ideas differ from pre-test, 2) the students post-test mean scores of English reading comprehension ability test was significantly higher than pre-test mean scores at level of 0.01., after attending KWL-Plus teaching, 3) the students' satisfaction towards using KWL-Plus technique teaching was positive at the highest level.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงลงได้เพราะได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญาเกาะวิวัฒนากุล และดร.เบญจพร เทพสีห์หนู ที่กรุณาให้ความรู้ ปรีกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องต่าง ๆ จนเสร็จสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของ เนื้อหาความเที่ยงตรงตามแบบสอบถามซึ่งทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ นอกจากนี้ยังมี ผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือผู้วิจัยอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

คุณความดีและประโยชน์อันจะบังเกิดจากการทำการวิจัยในครั้งนี้ ขอมอบแต่ คุณพ่อคุณแม่ ครู อาจารย์ และญาติทุก ๆ ท่าน ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ภัสราภรณ์ ชีระวงศานุรักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมุติฐานของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	10
คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	24
ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์	29
การอ่านเพื่อความเข้าใจ	35
เทคนิค KWL-PLUS.....	45
ความพึงพอใจ	50

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	61
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	61
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
ตอนที่ 1 ทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน แม่สาย ประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย โดยใช้เทคนิค KWL-Plus	68
ตอนที่ 2 ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงรายโดย ใช้เทคนิค KWL-Plus.....	81
ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS.....	84
บทที่ 5 บทสรุป.....	87
สรุปผลการวิจัย	87
อภิปรายผลการวิจัย	88
ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้.....	91
ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป	91
บรรณานุกรม	93
ภาคผนวก	98
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	99
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	100
ประวัติผู้วิจัย	127

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	17
ตาราง 2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	19
ตาราง 3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน	20
ตาราง 4 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	21
ตาราง 5 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	22
ตาราง 6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน.....	23
ตาราง 7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชน และสังคม.....	23
ตาราง 8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	24
ตาราง 9 แสดงการพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	68
ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน	70
ตาราง 11 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง Adaptive Flexibility	71
ตาราง 12 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality	71

ตาราง 13 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง Adaptive Flexibility	72
ตาราง 14 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality	73
ตาราง 15 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง Adaptive Flexibility	73
ตาราง 16 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality	74
ตาราง 17 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง Adaptive Flexibility	74
ตาราง 18 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality	75
ตาราง 19 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง Adaptive Flexibility	75
ตาราง 20 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality.....	76
ตาราง 21 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง Adaptive Flexibility	76
ตาราง 22 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality.....	77
ตาราง 23 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง Adaptive Flexibility	78
ตาราง 24 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality	78
ตาราง 25 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง Adaptive Flexibility	79
ตาราง 26 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality.....	80
ตาราง 27 แสดงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคKWL- PLUS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน	81
ตาราง 28 แสดงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคKWL- PLUS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนแยกตามหน่วยการเรียนรู้.....	83

ตาราง 29 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้
 เทคนิค KWL-PLUS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน83

ตาราง 30 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS84

สารบัญภาพ

หน้า

No table of figures entries found.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการพัฒนาประเทศ การศึกษาถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก และเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาบุคลากรของชาติให้มีคุณภาพ เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นปัญหาเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม โดยสามารถกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด เพราะมนุษย์มีการคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ศาสตร์การคิดจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาเป็นอย่างมาก ในกระบวนการคิด ความคิดสร้างสรรค์นับเป็นความสามารถที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งมีคุณภาพมากกว่าความสามารถด้านอื่น และเป็นปัจจัยที่จำเป็นยิ่งในการส่งเสริมความเจริญก้าวหน้า ประเทศใดก็ตามที่สามารถแสวงหา พัฒนา และดัดแปลงสภาพทางสร้างสรรค์ของคนในประเทศออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากเท่าใด ก็ยิ่งมีโอกาสพัฒนาและเจริญก้าวหน้าได้มากเท่านั้น ซึ่งความคิดสร้างสรรค์สามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝนและฝึกปฏิบัติที่ถูกต้อง และควรส่งเสริมให้เด็กตั้งแต่เยาว์วัย เพราะการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์แก่เด็กจะเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่สูงขึ้นเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่จะสร้างสรรค์สังคมให้ก้าวหน้าต่อไป (สุริยันต์ บุญเลิศวรกุล, 2553)

ปัจจุบันโลกได้เข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 ครอบคลุมช่วงเวลาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2001-2100 เป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัต ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการปรับรูปแบบการสอนและสืบค้นองค์ความรู้ใหม่ ๆ มาถ่ายทอดให้ผู้เรียน ทักษะในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องมีทักษะในการเรียนรู้ 3R ได้แก่ อ่านออก (Reading), เขียนได้ (Writing) และคิดเลขเป็น (Arithmetic) และ 8C ได้แก่ Critical thinking and problem solving คือ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ไขปัญหาได้ Creativity and innovation คือ การคิดอย่างสร้างสรรค์และคิดเชิงนวัตกรรม Cross-cultural understanding คือ ความเข้าใจในความแตกต่างของวัฒนธรรมและกระบวนการคิดข้ามวัฒนธรรม Collaboration teamwork and leadership คือ ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะความเป็นผู้นำ Communication information and media literacy คือ มีทักษะในการสื่อสารและการรู้เท่าทันสื่อ Computing and IT literacy คือ มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และรู้เท่าทันเทคโนโลยี Career and learning skills คือ มีทักษะอาชีพและการเรียนรู้ และ Compassion คือ มีความเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย

ซึ่งทักษะ 3R 8C ดังกล่าวนั้น จะส่งเสริมให้ผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ที่พร้อมจะเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยืดหยุ่นเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในตนเอง (ไพฑูริย์ สีนลาร์รัตน์, 2554) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการคิดอย่างสร้างสรรค์ เป็นหนึ่งในทักษะในการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

โมเดลประเทศไทย 4.0 เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายที่มีแนวคิดในการเปลี่ยนเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม โดยมีมาตรการปรับเปลี่ยนได้แก่ 1) ปรับเปลี่ยนจากการผลักดันสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม 2) ปรับเปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศไทยจากภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนที่เน้นเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ และ 3) การปรับเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การบริการ (สุวิทย์ เมษินทรีย์, 2559) ซึ่งทิศทางในการสร้างเด็กยุคประเทศไทย 4.0 คือ การสร้างเด็กและเยาวชนไทยให้มีความรู้ความสามารถ และมีทักษะในการประยุกต์ให้เข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ สร้างความคิดของเด็กและเยาวชนไปสู่ระดับที่ยากขึ้น คือ สามารถคิดสร้างสรรค์ ซึ่งถือว่าเป็นความสำเร็จของการยกระดับคุณภาพการศึกษาของชาติ (ชวลิต ชูก่าแพง, 2551) ในการจัดกระบวนการศึกษา การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) นั้นถือว่ามีสำคัญยิ่งจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ระบุให้การมีความคิดสร้างสรรค์เป็นหนึ่งในคุณสมบัติสำคัญที่ผู้เรียนพึงมี โดยถือว่าเป็นกระบวนการทางความคิดที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความคิด สร้างจินตนาการตามสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่กำหนดไว้ ความคิดสร้างสรรค์คือพลังทางความคิดที่ผู้เรียนทุกคนมีมาแต่กำเนิด หากได้รับการกระตุ้น การพัฒนาพลังแห่งการสร้างสรรค์จะทำให้เด็กเป็นคนมีอิสระทางความคิด มีความคิดนอกกรอบ และสามารถหาหนทางในการที่จะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ได้เสมอ ดังนั้น การสอนความคิดสร้างสรรค์และฝึกฝนให้ผู้เรียนสามารถคิดอย่างสร้างสรรค์จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นคุณภาพในตัวของผู้เรียนให้มั่นใจในตนเองและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น (สุวิทย์ มูลคำ, 2545) จากการศึกษาวิจัยของนักการวิชาการหลายท่านพบปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ดังเช่นการศึกษาของ ฌกมล ปุณฺชเขตต์ทิกุล (2556) พบว่า การมีสังคมที่ยึดมั่นการดำเนินชีวิตตามขนบธรรมเนียมประเพณีสังคม มีลักษณะเผด็จการทำให้คนในสังคมไม่กล้าคิดนอกกรอบ สังคมที่ไม่เห็นคุณค่าความคิดสร้างสรรค์ ไม่ยอมรับความคิดที่คน ๆ หนึ่งได้สร้างสรรค์ขึ้น และสังคมที่ไม่มีการสอนทักษะการคิดสร้างสรรค์ เช่น การเรียนการสอนที่เน้นการท่องจำ ซึ่งสถาบันทางการศึกษาหลาย ๆ แห่ง ที่ผ่านมามีพยายามจัดกัน ซึ่งยังไม่ค่อยมีบรรยากาศที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดอย่างอิสระจนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้

ผู้เรียนเติบโตขึ้นอย่างขาดทักษะในการคิดสร้างสรรค์ และการศึกษาของ ชูชีพ พันธุ์หอยพงค์ (2551) พบว่า นักเรียนขาดทักษะในการคิดสร้างสรรค์ ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ไม่ถึงเป้าหมายที่โรงเรียนตั้งไว้ ดังนั้น การแก้ไขปัญหและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยการสอน ครู และโรงเรียนจึงควรมีบทบาทอย่างยิ่งในการชี้นำ ส่งเสริม และเสนอแนวทางการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล และเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องคิดค้นหากลวิธีการสอน สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งเร้า และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้ความสามารถในด้านความคิดและจินตนาการออกมา

นอกจากทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะการเรียนรู้ 8C แล้วอีกหนึ่งทักษะที่มีความสำคัญในทักษะในการเรียนรู้ 3R ก็คือ การอ่านออก (Reading) กล่าวได้ว่าในการจัดการเรียนการสอน ทักษะการอ่านนับได้ว่าเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนไม่ว่าวิชาใดก็ตามล้วนต้องใช้การอ่านทั้งสิ้น การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เพราะการอ่านเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดและความสามารถเพื่อทำความเข้าใจในสารที่สื่อในรูปการเขียนซึ่ง อารี พันธุ์มณี (2557) ได้กล่าวว่า การมีความคิดสร้างสรรค์จะช่วยให้ นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านได้ เนื่องจากความคิดสร้างสรรค์จะช่วยให้ นักเรียนรู้จักการคิด แสดงความคิดเห็น และมีความรู้สึกต่อเรื่องทีอ่านมากขึ้น ทำให้เกิดการมุ่งทบทวนข้อมูลต่าง ๆ ที่จำได้หรือเข้าใจ ดังนั้น ในการสอนภาษาอังกฤษจึงควรเน้นหนักที่การอ่าน เพราะเป็นทักษะที่ได้ใช้มากที่สุดและจำเป็นที่สุดในยุคของข้อมูลข่าวสาร ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ครูสอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะเรียนรู้กลวิธีสอนที่สามารถช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ (วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2551) และสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนไปพร้อมกันด้วย

การจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ KWL Plus คือ วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ เน้นกิจกรรมที่ให้นักเรียนใช้กระบวนการคิดในขณะที่อ่าน เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับการฝึกทักษะกระบวนการคิด คือ ทฤษฎีอภิปัญญา (Meta Cognition) K ย่อมาจากคำว่า Know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องราวตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด W ย่อมาจากคำว่า Want to Know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่จะอ่านบ้าง เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน L ย่อมาจากคำว่า Learned เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่านและจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้และ Plus หมายถึง การสร้างแผนภูมิรูปภาพ

ความคิด และเขียนสรุปความหลังการอ่าน ซึ่งในขั้นตอนนี้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนจะถูกกระตุ้นด้วยกิจกรรมของการนำเสนอความคิดโดยใช้จินตนาการในการสร้างสรรค์เรื่องราวที่นอกเหนือจากบทเรียน โดยอาจมาจากประสบการณ์ส่วนตัวของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม รวมทั้งจากการทำกิจกรรมกลุ่มในขั้นตอน K(Know), W (Want to Know) และ L (Learned) วิธีการจัดการเรียนรู้ เป็นการสอนที่จัดกิจกรรมการอ่านให้ผู้อ่านได้นำความรู้เดิมของตนที่มีอยู่แล้วไปช่วยตีความในเนื้อเรื่องที่อ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากขึ้น ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนอ่าน ขั้นระหว่างอ่าน และขั้นหลังอ่าน ในขั้นก่อนอ่านเป็นการกระตุ้นพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ขั้นระหว่างอ่านเป็นการอ่านที่ครูแบ่งบทอ่านเป็นสองส่วน ส่วนแรกครูอ่านเป็นแบบอย่างก่อนและส่วนที่สองเป็นส่วนที่นักเรียนอ่านและขั้นหลังอ่านเป็นการสรุปความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน (สมศักดิ์ ภูวภูทิตาสุวรรณ, 2554) ข้อมูลการศึกษาวิจัยที่สนับสนุนได้ว่าการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิค KWL-PLUS สามารถช่วยพัฒนาทักษะการคิดและการอ่านได้ จากการศึกษาวิจัยของ วิไลลักษณ์ วงศ์วัจนสุนทร (2551) พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ เทคนิค KWL-PLUS สามารถพัฒนาการคิดวิเคราะห์และเอื้อประโยชน์ให้นักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และคะเนิงนิตย์ ม่วงสี (2552) ที่ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี KWL PLUS พบว่า มีขั้นตอนในการเรียนที่ไม่ซับซ้อน งานต่อการเรียน เป็นการกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนที่มีอยู่ สามารถช่วยนักเรียนในการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านให้มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น มีการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน เกิดความสนใจต่อเรื่องที่อ่าน นักเรียนได้ฝึกการคิด การเขียนแผนที่ความหมาย และแสวงหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ด้วย

เมื่อกล่าวถึงทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย จากรายงานประจำปี 2561 ของสำนักงานจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หรือ Education First (EF) ที่มีสำนักงานใหญ่ในสวิตเซอร์แลนด์ ระบุว่า ทักษะภาษาอังกฤษของไทย อยู่ในอันดับ 64 จาก 88 ประเทศทั่วโลกที่ไม่ได้ใช้อังกฤษเป็นภาษาหลัก และได้คะแนนเพียง 48.54 จาก 100 คะแนน เมื่อเทียบกับประเทศในอาเซียน ไทยได้คะแนนในอันดับ 6 จาก 8 ประเทศอาเซียนที่ทำการสำรวจเรียงตามลำดับ คือ สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย เวียดนาม อินโดนีเซีย ไทย เมียนมา และกัมพูชา ซึ่งคะแนนของไทยถูกจัดอยู่ในระดับต่ำ และอยู่ในระดับนี้ตั้งแต่ Education First (EF) ออกรายงานฉบับแรกในปี 2554 หรือ 8 ปีแล้ว (ไทยโพสต์, 2562) จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยยังต้องมีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น และจากการสอบถามและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ในขณะที่

ปฏิบัติการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน พบว่า นักเรียนไม่ชอบการอ่านโดยเฉพาะการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะว่ามันอ่านแล้วไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน ตอบคำถามท้ายเรื่องไม่ได้ ใช้เวลานานในการจับใจความสำคัญและไม่เข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่านอย่างลึกซึ้ง ทำให้นักเรียนคิดว่าการอ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจนั้นยาก นอกจากนี้เมื่อครูมอบหมายให้นักเรียนอ่านเรื่องและเขียนบรรยายความคิดตามเรื่องที่กำหนดให้ นักเรียนก็ไม่สามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของตนเองออกมาได้ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการและแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน พร้อมทั้งตระหนักในแนวความคิดของการส่งเสริมการอ่านที่สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ไปพร้อมกันด้วย และหนึ่งในวิธีการส่งเสริมการอ่านที่มีศักยภาพช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ก็คือ การจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ KWL Plus

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการนำเทคนิค KWL-PLUS มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แต่ยังไม่พบผู้ใดที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จึงมีความสนใจที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เป็นการพัฒนาวิธีสอนแบบใหม่ในกระบวนการเรียนการสอนอันจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น รวมถึงการพัฒนาให้นักเรียนได้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ และมีความพึงพอใจต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาการเรียนการสอนและเป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย โดยใช้เทคนิค KWL-Plus
2. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย โดยใช้เทคนิค KWL-Plus

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL-Plus มีการพัฒนาความสามารถหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL-Plus มีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 31102) จำนวน 425 คน จำนวน 12 ห้อง โดยการจัดห้องเรียนได้จัดโดยการลดความสามารถของนักเรียนและนักเรียนทุกห้องมีความสามารถที่ใกล้เคียงกัน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จำนวน 39 คน ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ31102) ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง โดยผู้วิจัยเลือกนักเรียนที่อยู่ในชั้นที่ตนเองเป็นผู้สอนเป็นกลุ่มทดลอง
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกจากหนังสือเรียน อจท. ภาษาอังกฤษ upstream ม.4 เนื้อหาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับสาระ และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 32101) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่ช่วยส่งเสริมทักษะในยุคศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

 - 2.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Happy Days! จำนวน 1 แผน 2 คาบเรียน

A Traditional Irish Wedding จำนวน 1 แผน 1 ชั่วโมง 40 นาที

2.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Eating Out! จำนวน 1 แผน 2 คาบเรียน

A Taste of Toronto จำนวน 1 แผน 1 ชั่วโมง 40 นาที

2.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Fit for Life จำนวน 1 แผน 2 คาบเรียน

The Last Great Race จำนวน 1 แผน 1 ชั่วโมง 40 นาที

2.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 Going out จำนวน 1 แผน 2 คาบเรียน

Pick of the Week จำนวน 1 แผน 1 ชั่วโมง 40 นาที

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เทคนิค KWL-PLUS (Carry, 1987)

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ (ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) ความคิดริเริ่ม (Original) (Guilford, 1967) ทักษะความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. ได้ทราบถึงทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย โดยใช้เทคนิค KWL-Plus

2. ได้ทราบถึงความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS

3. ได้ทราบถึงแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่จะคิดได้หลายทิศทาง หลายแง่มุมเพิ่มเติมจากรื่องที่อ่าน ความสามารถในการใช้ประสบการณ์ของตนเองมาประยุกต์เพิ่มเติมจากรื่องที่อ่าน และความสามารถในการนำเสนอแนวคิดที่แปลกใหม่

2. การพัฒนาทักษะด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการอ่านเนื้อเรื่องที่ศึกษาอย่างเข้าใจและสามารถตอบคำถามท้ายเรื่องได้

3. เทคนิค KWL-PLUS หมายถึง การสอนที่เน้นการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดในขณะที่อ่านโดยเฉพาะการคิดอย่างสร้างสรรค์

4. แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์
และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยใช้เทคนิค KWL-
Plus หมายถึง แผนการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ในการพัฒนาทักษะการใช้ความคิด
สร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

5. แบบประเมินความพึงพอใจ หมายถึง แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การใช้เทคนิค KWL-PLUS เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและรวบรวม ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามหัวข้อ ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.2 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
3. ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์
 - 3.1 ความหมายของการคิดอย่างสร้างสรรค์
 - 3.2 การจัดการเรียนการสอนกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์
4. การอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 4.1 ความหมายของการอ่าน
 - 4.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 4.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 4.4 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 4.5 การจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 4.6 การวัดและประเมินผล การอ่านเพื่อความเข้าใจ
5. เทคนิค KWL-PLUS
 - 5.1 ความเป็นมาของ KWL Plus
 - 5.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
6. ความพึงพอใจ
 - 6.1 ความหมายความพึงพอใจ
 - 6.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

- 6.3 การวัดความพึงพอใจ
- 7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิด รวบรวมและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. คุณภาพผู้เรียน

คุณภาพผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค ง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำ และกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ

2. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตาม แบบที่ฟัง

3. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของ บุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

4. พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาบอกชื่อ และคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของ ภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

5. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

6. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

7. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

8. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

10. ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความ

ตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียน

สื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุ หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง หรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าวเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อ เรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาสตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม ตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่เสียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่เสียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสพการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำชอว์รอง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสพการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสพการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสพการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในห้องถื่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต

ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วมแนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ ลำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึกรูป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษา และอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

3. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p>1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน</p>	<p>คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย เช่น ประกาศเตือนภัยต่าง ๆ ยาและการใช้ยา การใช้อุปกรณ์และสิ่งของ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต</p> <p>-Modal verb: should/ ought to/ need/ have to/ must+ verb ที่เป็น infinitive without to เช่น You should have it after meal. (Active Voice)/The doses must be divided. (Passive Voice)</p> <p>-Direct/Indirect Speech</p> <p>-คำสันธาน (conjunction) and/ but/ or/ so/ not only...but also/ both...and/ as well as/ after/ because etc.</p> <p>-ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Next,... Then,... Finally,... etc.</p>
<p>2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน</p>	<p>ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <p>-การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม</p> <p>-การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ</p> <p>-การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค</p> <p>-การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ</p> <p>-การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน</p> <p>-การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p>3. อธิบายและเขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน</p>	<p>ประโยคและข้อความ การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น ภาพ แผนผัง กราฟ แผนภูมิ ตาราง อักษรย่อ จากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ด้วยการพูดและการเขียนอธิบาย โดยใช้ Comparison of adjectives/adverbs/Contrast: but, although, however, in spite of.../Logical connectives เช่น caused by/followed by/consist of. etc.</p>
<p>4. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่าน เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ</p>	<p>เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี การจับใจความสำคัญ การสรุปความ การวิเคราะห์ความ การตีความ การใช้ skimming/scanning/guessing/context clue ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I believe.../I agree with... but.../Well, I must say.../What do you think of/about...?/I think/don't think...?/What's your opinion about...?/In my opinion.../</p> <ul style="list-style-type: none"> -if clauses -so...that/such...that -too to.../enough to... -on the other hand,... -other (s)/another/the other (s) -คำสันธาน (conjunctions) because/and/so/but/ however/because of/due to/owing to etc. -Infinitive pronouns: some, any, someone, anyone, everyone, one, ones etc. -Tenses: present simple/present continuous/ present perfect/past simple/future tense etc.

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. สนทนาและเขียนได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์สถานการณ์ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การสนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ข่าวเหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม
2. เลือกและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย อย่างคล่องแคล่ว	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มีขั้นตอนซับซ้อน
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ตอรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น Please.../..., please./I'd like.../I need.../May/Can/Could...?/Would you please...?Yes,../Please do/Certainly./Yes, of course./Sure./Need some help?/What can I do to help?/Would you like any help?/If you like I could.../What can I do to help?/Would you like any help?/Would you like me to help you?/If you need anything, please.../Is there anything I can do?/I'll do it for you./ I'm afraid.../I'm sorry, but.../ Sorry, but... etc.

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟัง และอ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ จำนวน ประโยคและข้อความที่ใช้ในการขอ และให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น/ข่าว/ เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน
5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจเสียใจ มีความสุข เศร้า ทิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice/Very nice./Well done!/Congratulations. I like...because.../I love...because.../ I feel...because... I think.../I believe.../I agree/disagree... I don't believe.../I have no idea.../Oh no! etc.

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ข่าว/ เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจของสังคม	การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นที่อยู่ในความสนใจ ของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นเกม/ดนตรี การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง การเลี้ยงสัตว์การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ การวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ
3. พุดและเขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้ เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลประกอบ และยกตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลก

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ตาราง 4 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยา ท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา	การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางใน การสนทนา ระดับของภาษา มารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบก มือ การแสดงความ รู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวย พร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
2. อธิบาย/อธิบายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของ ขนบธรรมเนียม และประเพณี ของเจ้าของภาษา	วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
3. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน/เรื่องจากภาพยนตร์ บทบาทสมมุติ ละครสั้น วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ตาราง 5 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. วิเคราะห์/อภิปราย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล	การวิเคราะห์/การอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย การนำวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปใช้

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตาราง 6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ค้นคว้า/สืบค้น บันทึกลง สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูด และการเขียน	การค้นคว้า/การสืบค้น การบันทึก การสรุป การแสดงความคิดเห็น และนำเสนอข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตาราง 7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองเสมือนจริงที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตาราง 8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำ โรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติ การทำแผ่น ปลิวิ บ้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำโรงเรียน สถานที่สำคัญในชุมชนและท้องถิ่น/ประเทศชาติการ นำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาอังกฤษ

คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า การศึกษา คือ เครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน และสังคมกล่าวคือ การศึกษาจะพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมต้องการ เพื่อให้คนเป็น ปัจจัยในการพัฒนาสังคมต่อไป ดังนั้นการศึกษาจึงต้องแสดงบทบาทให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโดยรวม ปัจจุบันสังคมโลกและสังคมไทย กำลังก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 อันเป็นยุคที่มีความสลับซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้การศึกษาของไทยถึงเวลาปรับเปลี่ยนอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้การศึกษา สามารถสร้างผลผลิตได้สอดคล้องกับ ความต้องการและบริบทของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจุบันโลกแห่งการศึกษาได้ก้าวหน้าและพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ รูปแบบการเรียนรู้จึงต้อง ปรับปรุงไปเรื่อย ๆ เพื่อให้เข้ากับยุคสมัย โดยเด็กนักเรียนจะมีการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น สร้างสรรค์

และท้าทาย มองเห็นปัญหาเป็นโจทย์ให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการแก้ไข ซึ่งทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ 3R 8C โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3R คือทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อผู้เรียนทุกคน มีดังนี้

1. (R) Reading คือ สามารถอ่านออก
2. (W) Writing คือ สามารถเขียนได้
3. (A) Arithmetic คือ มีทักษะในการคำนวณ

และ 8C เป็นทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นเช่นกัน ซึ่งทุกทักษะสามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนรู้ได้ทุกวิชา มีดังนี้

1. Critical thinking and problem solving คือ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ไขปัญหาได้

2. Creativity and innovation คือ การคิดอย่างสร้างสรรค์และคิดเชิงนวัตกรรม

3. Cross-cultural understanding คือ ความเข้าใจในความแตกต่างของวัฒนธรรมและกระบวนการคิดข้ามวัฒนธรรม

4. Collaboration teamwork and leadership คือ ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะความเป็นผู้นำ

5. Communication information and media literacy คือ มีทักษะในการสื่อสารและการรู้เท่าทันสื่อ

6. Computing and IT literacy คือ มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และรู้เท่าทันเทคโนโลยี

7. Career and learning skills คือ มีทักษะอาชีพและการเรียนรู้

8. Compassion คือ มีความเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย

ทักษะทั้งหมดที่ได้กล่าวมาเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในยุคการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 เป็นอย่างมาก ซึ่งมีความแตกต่างจากการเรียนรู้ในสมัยก่อน ทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความสนใจกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 โดยได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

Trilling B. and Fadel C. (2009) ได้เสนอแนวคิดที่ว่า สภาพสังคมปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ส่งผลต่อการจัดการศึกษา และการพัฒนาผู้เรียน การจัดการศึกษาแบบเดิมไม่สามารถสร้างคนให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะที่สังคมต้องการ ดังนั้นทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ที่ควรปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ควรมีอย่างน้อย 7 ประการ คือ

1. ความคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดแก้ปัญหา
2. การสื่อสารสารสนเทศ และการเรียนรู้เรื่องสื่อ
3. ความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม และความเป็นผู้นำ
4. ความคิดสร้างสรรค์ และมีนวัตกรรม
5. การเรียนรู้การใช้คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ
6. อาชีพ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง
7. ความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม

สำนักงานบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้ให้ความสำคัญกับทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน
ในศตวรรษที่ 21 เป็นอย่างยิ่ง จึงได้กำหนดทักษะสำคัญไว้ 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ทักษะพื้นฐาน ประกอบด้วย ทักษะการสื่อสาร ทักษะการดำเนินงาน ทักษะการใช้
เทคโนโลยี และการสื่อสารสารสนเทศ ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการทำงานกับผู้อื่น
2. ทักษะการเรียนรู้ และพัฒนาตน ประกอบด้วย ทักษะการเห็นคุณค่า และเชื่อมั่น
ในตนเอง ทักษะความตระหนักในตนเอง และรู้จักตนเอง ทักษะทักษะเชิงบวกต่อการเรียนรู้
ทักษะจัดการ และควบคุมตนเองได้ และทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล
3. ทักษะพลเมือง และความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย ทักษะการมีส่วน
ร่วมกับกิจกรรมชุมชน และสังคม ทักษะการเคารพความหลากหลาย ทักษะการเห็นบทบาท
และมีส่วนร่วมในการสร้างให้เกิดความเท่าเทียม ทักษะการสร้างความยุติธรรมในสังคมศึกษา
และเห็นปัญหาสังคม ลงมือทำ เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง เข้าใจว่าสิทธิมาพร้อมกับความ
รับผิดชอบ และปฏิบัติตามนั้น และมีขั้นตอนต่อความหลากหลาย และไม่เลือกปฏิบัติ
4. ทักษะการทำงาน และอาชีพประกอบด้วยวางแผนงาน และกิจกรรมได้วางแผนงาน
และกิจกรรมได้ มีทักษะการจัดการตนเอง และผู้อื่นตรงเวลา มีวินัย ทำงานด้วยตนเองได้
จัดลำดับความสำคัญของงาน และทำงานได้ตามเวลาสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ตั้งใจ
เตรียมการล่วงหน้าและยืดหยุ่น และมีจริยธรรมในการทำงาน

วิจารณ์ พานิช (2555) ได้นำเสนอแนวคิดการจัดการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21
ไว้ว่า เป็นการศึกษาที่มุ่งที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ และสิ่งที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
มีดังนี้

1. การเรียนรู้สิ่งที่ซับซ้อน และเรียนเป็นทีม ต้องก้าวข้ามสาระวิชาไปสู่การเรียนรู้
อย่างเข้าใจมีขั้นตอน ตั้งแต่ จำ เข้าใจ ประยุกต์ วิเคราะห์ ประเมิน และสร้างสรรค์

2. คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องมีความสามารถในการยืดหยุ่น และปรับตัว การเป็นตัวของตัวเอง มีความเป็นผู้นำ มีความรับผิดชอบ และเป็นผู้สร้าง หรือผู้ผลิต

3. สิ่งที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ สารวิชาหลัก ประกอบด้วย ภาษาไทย และภาษาโลก ศิลปะ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์รัฐ และความเป็นพลเมืองดี และหัวข้อในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ความรู้ ความรู้เกี่ยวกับโลก การเงินธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ การเป็นผู้ประกอบการ การเป็นพลเมืองดี สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม สารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยีและทักษะการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดแก้ปัญหา การสื่อสาร การรับมือ ทักษะ ด้านสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยีทักษะชีวิต อาชีพ สังคมข้ามวัฒนธรรม

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่าในศตวรรษที่ 21 สิ่งที่สถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องปลูกฝัง และสร้างเสริมให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นพื้นฐานอย่างเร่งด่วน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลง คือ ทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ซึ่งทักษะที่เป็น พื้นฐาน คือ การคิด เพราะการคิดเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาการศึกษาไทย เนื่องจากสังคมปัจจุบัน เป็นสังคมแห่งข่าวสารข้อมูล และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ดังนั้น การจัดการเรียนการสอน จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพสังคม โดยต้องเน้น การพัฒนาให้เด็กมีทักษะการคิดมากขึ้น เพราะหากเด็กคิดเป็นหรือคิดอย่างเป็นระบบ ก็จะสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมาสร้างเป็นองค์ความรู้ที่มีประโยชน์หรือตัดสินใจแก้ปัญหาได้ อย่างมีเหตุผล

การนำทักษะการคิดไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ครูเป็นผู้ที่มีบทบาท สำคัญมากในการส่งเสริมความคิดของผู้เรียน องค์ประกอบที่จะพัฒนาความคิดในตัวผู้เรียนอยู่ที่ เทคนิค และวิธีการสอนของครูที่จะช่วยกระตุ้น ส่งเสริม และพัฒนาความคิดของผู้เรียนให้ งอกงาม ดังนั้น ครูจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับความต้องการ โดยหาเทคนิคการสอนใหม่ ๆ แปลก ๆ มุ่งให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ครูคอยติดตาม ให้กำลังใจ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการแสดงออกด้วยการพูดหรือการกระทำ ตามจินตนาการ และความพึงพอใจของผู้เรียนก็จะช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี นั่นคือ ครูต้องจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนากระบวนการคิดที่เน้นกระบวนการ มากกว่าเน้นเนื้อหาสาระวิชาให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการ 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความรู้ (Knowledge: K) เน้นเนื้อหาของวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และการบูรณาการความรู้ (สาระเรื่องราวต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว ปัญหาในชีวิตประจำวันที่ถูกนำมาคิด

2. ด้านกระบวนการ (Process: P) คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนากระบวนการคิดที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะชีวิตพื้นฐาน 7 ประการ คือ ทักษะการรู้จักตนเอง ทักษะการตัดสินใจ และแก้ปัญหา ทักษะการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ทักษะการปรับตัว ทักษะการสื่อสารสร้างสัมพันธภาพ ทักษะการวางแผนและการจัดการและทักษะการทำงานเป็นทีม

3. เจตคติ (Attitude: A) คือ การปลูกฝังคุณลักษณะให้นักเรียนมีคุณภาพด้านจิตใจที่ดี เช่น ชยัน ใฝ่เรียน ใจกว้าง กระตือรือร้น อดทน มีน้ำใจ มีความรับผิดชอบ เป็นต้น

เจนจิรา สุวรรณพงษ์ (2557) ให้แนวคิดที่ว่า แนวทางปฏิบัติ เพื่อสร้างเสริมความคิดสามารถกระทำได้ ดังนี้

1. ใฝ่ใจค้นคว้า ในเวลาที่คิดนั้น ปัญหาหนึ่งมักเกิดขึ้นคือคิดไม่ออกไม่รู้ว่าจะคิดอะไรสาเหตุหนึ่งเป็นเพราะไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ดีพอ ดังนั้นจึงควรแสวงหาความรู้ เพื่อเก็บข้อมูลต่าง ๆ สะสมไว้ในสมอง ความรู้จะช่วยทำให้เราเข้าใจเรื่องราวเกิดความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับเรื่องอื่น ๆ ได้ ซึ่งการค้นคว้าหาความรู้กระทำได้โดยการฟัง และการอ่าน

2. หมั่นหาประสบการณ์ ประสบการณ์เป็นวัตถุดิบเบื้องต้นที่จะช่วยให้เกิดความคิด การได้สัมผัสกับสภาพความจริงจะช่วยก่อให้เกิดความคิดได้อย่างดี การมีความรู้คู่กับประสบการณ์จะทำให้คิดได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงควรหมั่นหาประสบการณ์อยู่เสมอ เพื่อจะได้รู้จริงอันจะเป็นประโยชน์ต่อการคิดอย่างมาก

3. ต้องหมั่นสังเกตพิจารณา การมีนิสัยเป็นคนช่างสังเกต เห็นความผิดปกติ ความแปลกใหม่ รู้จักเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่างของสิ่งต่าง ๆ รู้จักพิจารณาหาเหตุผลจะช่วยให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ขึ้นได้ตลอดเวลา

4. คิดหาระบบจดจำ การมีความรู้ ประสบการณ์ และรู้จักสังเกตเพียงเท่านั้นยังไม่พอ ความจำก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะหากจำอะไรได้ดียิ่งก็จะช่วยให้เกิดความคิดที่ดี ทำให้ความคิดแตกฉาน

5. มีความสามารถทางภาษา การรู้จักลำดับความคิดให้เป็นระเบียบ เลือกพจน์ถ้อยคำที่เหมาะสมถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาที่ชัดเจนเข้าใจง่ายก็จะช่วยให้เกิดการพัฒนาความคิดได้ดีเป็นลำดับ และขณะเดียวกันก็พัฒนาความคิดของผู้รับสารด้วย ลักษณะการจัดระเบียบความคิดที่ปรากฏเป็นกระบวนการการใช้ภาษาภายนอกมีหลายวิธี เช่น จัดลำดับตาม

เหตุการณ์ จัดลำดับตามสถานที่และจัดลำดับตามเหตุผล การจัดระเบียบความคิดดังกล่าว ต้องอาศัยความสามารถทางภาษาจึงจะพูดหรือเขียนได้ดี

6. ใช้ปัญญาสร้างภาพ วิธีที่จะช่วยสร้างความคิดวิธีหนึ่ง คือ การนึกเห็นภาพในใจ ก่อน เพราะการสร้างภาพจะช่วยทำให้เกิดความคิดอย่างแจ่มแจ้ง ชัดเจน เช่น การแก้ปัญหา ถ้าสร้างภาพนึกไว้ก่อนว่าสถานการณ์อย่างนี้จะแก้ไขอย่างไร วิธีใด ความคิดก็จะบังเกิดควบคู่ไปกับการเห็นภาพ เมื่อประสบกับเหตุการณ์จริงก็สามารถคิดแก้ไขได้ทันทีเสมือนมีการวางแผนไว้แล้ว

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ควรประกอบด้วย คุณลักษณะ 4 ด้าน ดังนี้

1. คุณลักษณะด้านความรู้ ได้แก่ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน และกล้าแสดงออก รักการเรียนรู้ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. คุณลักษณะด้านความคิด ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดสร้างสรรค์
3. คุณลักษณะด้านทักษะ ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้ และนวัตกรรม ทักษะชีวิต และการทำงาน และทักษะด้านสื่อ เทคโนโลยี และสารสนเทศ
4. คุณลักษณะด้านคุณธรรม ประกอบด้วย การมีจิตสำนึก และค่านิยมที่ดีงามที่ดี การมีจิตสาธารณะ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม

ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

1. ความหมายของการคิดอย่างสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถตามธรรมชาติของบุคคลจากส่วนประกอบ 2 ส่วน คือ ความสามารถในการคิด และความสามารถในการสร้างสรรค์ มีนักคิดนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

สมศักดิ์ ภู่วภาดาบรรณ (2554) ได้สรุปคำนิยามของความคิดสร้างสรรค์ ไว้ดังนี้

1. ความคิดสร้างสรรค์เป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนยากแก่การให้คำจำกัดความที่แน่นอนตายตัว
2. ถ้าพิจารณาความคิดสร้างสรรค์ในเชิงผลงาน (Product) ผลงานนั้นต้องเป็นงานที่แปลกใหม่และมีคุณค่า กล่าวคือ ใช้ได้โดยมีคนยอมรับ ถ้าพิจารณาความคิดสร้างสรรค์ในเชิงกระบวนการ (Process) กระบวนการคิดสร้างสรรค์คือ การเชื่อมโยงสัมพันธ์สิ่งของ

หรือความคิดที่มีความแตกต่างกันมากเข้าด้วยกัน ถ้าพิจารณาความคิดสร้างสรรค์เชิงบุคคล บุคคลนั้นจะต้องเป็นคนที่มีความแปลกเป็นตัวของตัวเอง (Originality) เป็นผู้ที่มีความคิดคล่อง (Fluency) มีความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) และสามารถให้รายละเอียดในความคิดนั้น ๆ ได้

ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ (2546) ได้สรุปความหมายของความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถของสมองที่คิดได้กว้างไกลหลายแง่มุม เรียกว่าคิดแบบ อเนกนัย ซึ่งทำให้เกิดการคิดที่แปลกใหม่แตกต่างไปจากเดิม เป็นความสามารถในการมองเห็น ความสัมพันธ์ของสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว เกิดการเรียนรู้เข้าใจจนเกิดปฏิกิริยาตอบสนองให้เกิด การจินตนาการ อันนำไปสู่การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่หรือเพื่อแก้ไขปัญหาซึ่งต้องอาศัย การบูรณาการจากประสบการณ์และความรู้ที่ผ่านมาทั้งหมด

วนิช สุภารัตน์ (2547) ได้กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความคิดที่เกิดจากสมอง ซีกขวา เช่นเดียวกับการจินตนาการและสหสัญญา ความคิดสร้างสรรค์เป็นความคิดที่เกิดขึ้น โดยอาศัยจินตนาการเป็นพื้นฐานอันสำคัญ หากบุคคลขาดจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ย่อม เกิดขึ้นไม่ได้ความคิดสร้างสรรค์เป็นความคิดที่มีลักษณะแตกต่างไปจากความคิดของบุคคลอื่น ๆ โดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมคือ ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร บุคคลใช้ทั้งประสบการณ์ เดิมและปัญญาในการจัดสิ่งต่าง ๆ ขึ้นเป็นรูปแบบใหม่ ทำให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็น เอกลักษณะ

นอกจากนี้ สุวิทย์ มูลคำ (2545) ยังให้ความหมายว่า ความคิดสร้างสรรค์ ถือว่าเป็น กระบวนการทางความคิดที่มีความสำคัญต่อเด็กทำให้เด็กสามารถสร้างความคิด สร้าง จินตนาการ ไม่จนต่อสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่กำหนดไว้ ความคิดสร้างสรรค์คือ พลัง ทางความคิดที่เด็ก ๆ ทุกคนมีมาแต่กำเนิด หากได้รับการกระตุ้น การพัฒนาพลังแห่ง การสร้างสรรค์จะทำให้เด็กเป็นคนมีอิสระทางความคิด มีความคิดฉึกกรอบ และสามารถหา หนทางในการที่จะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ได้เสมอ ดังนั้นการสอนความคิดสร้างสรรค์และฝึกฝน ให้เด็กสามารถคิดอย่างสร้างสรรค์ จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นคุณภาพในตัวของเด็กให้มั่นใจ ในตนเองและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ส่วน ทิศนา แชมมณี (2555) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง กระบวนการทางปัญญาในระดับสูงที่ใช้กระบวนการทางความคิดหลาย ๆ อย่างมารวม ซึ่งประกอบด้วย ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) ความคิดริเริ่ม (Original) และความคิดละเอียดลออ (Flaboration Gillford) สำหรับความสามารถที่ผู้เรียนแสดง ออกมาซึ่งความคิดสร้างสรรค์จะต้องเป็นการสร้างแนวคิดใหม่ แสวงหาและพิจารณาทางเลือก

ที่หลากหลาย พลิกแพลง ปรับเข้าหาแนวทางสำรวจทางเลือกที่เหมาะสมและตั้งข้อตกลงอย่างท้าทาย

เพ็ญนิดา ไชยสายัณห์ (2555) ให้ความหมายว่า การคิดเชิงสร้างสรรค์ (Creative thinking) หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ การขยายขอบเขตความคิดออกไปจากกรอบความคิดเดิมที่มีอยู่ สู่ความคิดใหม่ ๆ ที่ไม่เคยมีมาก่อน เพื่อค้นหาคำตอบที่ดีที่สุดให้กับปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม เป็นความคิดที่หลากหลาย คิดได้กว้างไกล หลายนแง่มุม เน้นทั้งปริมาณและคุณภาพ

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการทางสมองที่มีการจุดประกายความคิดและความสามารถทางสมองของคน เป็นกระบวนการทางสมอง ที่รวมการดึงประสบการณ์เดิมของแต่ละคนออกมาแล้วนำมาจัดให้ในรูปแบบใหม่ และหากความคิดนั้นได้ถูกนำมาใช้จะทำให้สามารถคิดได้หลายทิศทางและสามารถผสมผสานความคิดเดิมให้เป็นความคิดใหม่ จะส่งผลให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่จะนำไปสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของแต่ละคนได้

2. การจัดการเรียนการสอนกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์ เป็นคุณสมบัติที่มีอยู่ในตัวนักเรียนทุกคน ซึ่งผู้สอนสามารถส่งเสริมให้พัฒนาได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในทางตรง คือ การสอน ฝึกฝน อบรม ในทางอ้อม คือ การสร้างสภาพบรรยากาศ และการจัดสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมความเป็นอิสระในการเรียนรู้

รุ่งรวี ปัญญาแก้ว (2550) กล่าวว่า การส่งเสริมและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากความคิดสร้างสรรค์มีบทบาทในการกระตุ้น และส่งเสริมให้การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายเกิดขึ้นในทางที่ดีและถูกต้องต่อตนเองและต่อสังคมส่วนร่วมได้ ช่วยให้บุคคลใช้ความสามารถของตนในการพัฒนาให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่และส่งเสริมความมีภาวะสุขภาพจิตที่ดีเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาที่ดีต่อไป ดังนั้น ความคิดสร้างสรรค์จึงควรได้รับการพัฒนา และถือเป็นเป้าหมายหลักที่พ่อแม่ ครู และผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กพึงตระหนักถึงความสำคัญ ให้ความสนใจอย่างจริงจังและสนับสนุนเป็นพิเศษ เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตนอย่างเต็มที่ จะได้เจริญเติบโตเป็นเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์ และเป็นผู้ใหญ่ที่มีความคิดสร้างสรรค์ อันเป็นสิ่งที่ประเทศชาติต้องการอย่างยิ่ง

ทิศนา แคมมณี (2555) เสนอแนวคิดที่ว่า ขั้นตอนการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วย

1. วิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

2. กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล

3. มีแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดในรูปแบบแผนที่ความคิดแบบต่าง ๆ เช่น รูปแบบขั้นบันได รูปแบบการเปรียบเทียบ รูปแบบการคิดแบบใยแมงมุม รูปแบบการคิดการวางแผน รูปแบบการคิดแบบกังปลา รูปแบบการคิดจำแนกรายละเอียด รูปแบบการคิดเพื่อตัดสินใจ รูปแบบการคิดแบบครบวงจร รูปแบบการคิดแบบโครงสร้าง และรูปแบบการคิดหาแนวทางป้องกันปัญหา

4. สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

5. การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

วิธีการสอนเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์เป็นเทคนิคทางด้านการสอนหรือการฝึกฝนในทักษะหลาย ๆ ด้าน จะต้องอาศัยวิธีสอนหลาย ๆ วิธีประกอบกันและผสมผสานกันตามความเหมาะสม โดยพิจารณาให้เหมาะสมสอดคล้องกับบุคคล สถานที่ สภาพแวดล้อม การจัดเตรียมสื่อต่าง ๆ ตลอดจนการพิจารณาถึงธรรมชาติของวิชา หรือสิ่งที่จะนำมาสอนโดยทุกเรื่องที่ได้กล่าวมาจะต้องมีความลงตัวพอดีด้วย นักวิชาการต่างประเทศได้พัฒนาชุดฝึกความคิดสร้างสรรค์ขึ้นมาใช้ในลักษณะของโปรแกรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งก็มีที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ได้แก่

1. โปรแกรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัย Perdue (Perdue Creative Thinking Program)

2. โปรแกรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของ Parnes (Parnes Creative Thinking Program)

3. โปรแกรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของ Williams (Williams Creative Thinking Program)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านภาษาสามารถจัดได้ดังนี้ คือ

1. สร้างความตระหนัก: ผู้สอนพูดคุยกับผู้เรียนถึงปัญหาในการสร้างงานสร้างสรรค์

2. ผู้เรียนตรวจสอบตนเอง: ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงสาเหตุแห่งปัญหาให้ได้มากที่สุด พร้อมกับวิธีการแก้ปัญหา

3. เรียนรู้ทักษะการคิดสร้างสรรค์: ผู้เรียนร่วมกิจกรรมวัดลักษณะความคิดเชิงสร้างสรรค์ของตนเองจากแบบทดสอบของ วอลลาช และ โคแกน โดยวัดลักษณะความคิดสร้างสรรค์ 4 แบบ คือ 1) ความคิดคล่องแคล่ว 2) ความคิดยืดหยุ่น 3) ความคิดริเริ่ม 4) ความคิดละเอียดลออ

4. ผูกโยงการเชื่อมโยงความคิดในรูปแบบแผนที่ความคิด (Mind & Concept Mapping)
5. จัดระบบความคิดเป็นโครงเรื่อง: ผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนที่ความคิดมาจัดระบบแล้ววางโครงเรื่อง
6. สรุป ประเมินกิจกรรมข้อ 5 แล้วช่วยกันปรับปรุงโครงเรื่อง
7. ดำเนินกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เช่น ผู้เรียนเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ตามโครงการเรื่องในข้อ 6 โดยเน้นย้ำให้ผู้เรียนนำทักษะการคิดสร้างสรรค์และความคิดที่เรียนมาใช้
8. ประเมินกิจกรรมในข้อ 6

นอกจากนี้ เพ็ญนิดา ไชยสายัณห์ (2555) เสนอแนวคิดที่ว่า วิธีการฝึกเพื่อพัฒนาศักยภาพการคิดสร้างสรรค์ มีวิธีการดังนี้

1. ฝึกคิดเชิงบวก (Positive Thinking) ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นเราต้องฝึกคิดว่ามีอะไรที่เป็นประโยชน์กับเราบ้าง เช่น ถ้าเราตกงานเราก็คิดว่าเป็นโอกาสที่ดีที่เราจะได้มีเวลาพัฒนาตัวเองแบบเต็มเวลา ถ้าเราอกหักก็คิดเสียว่าเป็นโอกาสดีที่จะได้เปิดโอกาสให้กับคนดี ๆ อื่นหลายคนเข้ามาในชีวิตของเรา ถ้าเครียดมาก ๆ ก็ให้คิดเสียว่าเป็นการทดสอบความแข็งแกร่งของจิตใจว่าจะสามารถรับมือกับสภาพความเครียดได้มากน้อยเพียงใด เพราะในอนาคตเราอาจจะมีเรื่องเครียดมากกว่านี้ก็ได้

การฝึกคิดเชิงบวก นอกจากจะช่วยให้เราฝึกการแสวงหาโอกาสแล้วยังช่วยให้เราเกิดการเรียนรู้ที่เหนือกว่าคนอื่น เพราะถ้าเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น เราสามารถเรียนรู้ทั้งสิ่งที่คนทั่วไปเขารู้กันแล้ว เรายังเรียนรู้ในสิ่งที่คนอื่น ๆ เขามองข้ามไป เมื่อเราฝึกแบบนี้ไปนาน ๆ หลาย ๆ ครั้งเข้า จำนวนเท่าของความรู้ของเราจะเหนือกว่าคนทั่วไปอย่างน้อยสองสามเท่าตัว

2. ฝึกคิดย้อนศร (Backward Thinking) เมื่อไหร่ก็ตามเราคิดสวนทางกับคนอื่น อาจจะทำให้เราเกิดความคิดสร้างสรรค์ที่ดี ๆ ขึ้นมาก็ได้ ตัวอย่างการทำธุรกิจที่ตรงกันข้ามจากคนอื่น เช่น ปกติรถเสียต้องพารถไปหาช่าง แต่เมื่อคิดใหม่คือเอาช่างไปหารถ จึงทำให้เกิดธุรกิจบริการซ่อมรถฉุกเฉินขึ้นมามากมาย หรือเมื่อก่อนถ้าเราจะกินพิซซ่าเราจะต้องไปที่ร้าน แต่เมื่อมีคนคิดย้อนศรคือ ส่งพิซซ่าไปหาลูกค้าจึงเกิดธุรกิจ Home Delivery ขึ้นมามากมาย ปัจจุบันนี้เกิดธุรกิจอีกมากมาย เช่น การส่งดอกไม้ ร้านหนังสือ ร้านวีดีโอ เป็นต้น

3. ฝึกคิดในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ (Impossible Thinking) บางสิ่งบางอย่างที่เราเคยคิดว่ามันเป็นไปไม่ได้ในอดีต แต่ในปัจจุบันมันเป็นไปได้และเป็นไปแล้ว สิ่งที่เราคิดว่าเป็นไปไม่ได้ในวันนี้มันอาจจะเป็นไปได้ในอนาคต ดังนั้นอะไรก็ตามที่เราคิดว่าเป็นไปไม่ได้ อย่าเพิ่งด่วนตัดทิ้งไป เพราะนั่นเท่ากับเป็นการดับอนาคตแห่งความคิดสร้างสรรค์ของเราเอง ตัวอย่างความคิดสร้างสรรค์แบบนี้ เห็นได้จากภาพยนตร์ การ์ตูน บางประเภทที่เราคิดว่าเป็นไปไม่ได้ ความคิด

ของนักวิทยาศาสตร์นำไปค้นคว้าวิจัยเพื่อนำไปสู่ความเป็นไปได้ต่อไป เช่น ในอดีตใครเคยคิดบ้างว่าเรื่องการโคลนนิ่งสัตว์หรือมนุษย์จะเป็นไปได้ ใครเคยคิดบ้างว่ามนุษย์จะมีธุรกิจการท่องเที่ยวในอวกาศ ใครจะคิดบ้างว่าคนที่อยู่กันคนละโลกสามารถพูดคุยกันแบบเห็นหน้าตาได้เหมือนสมัยนี้ ในชีวิตการทำงาน เรามักจะตกหลุมพรางทางความคิดแบบนี้อยู่บ่อย ๆ พอคิดจะทำโน่นทำนี่ เราก็มักจะถูกขัดขวางด้วยความคิดที่ว่า มันทำไม่ได้หรอก หัวหน้าเขาคงไม่มีงบประมาณ ผู้บริหารคงไม่สนับสนุน ฯลฯ ความคิดในลักษณะนี้เกิด ขึ้นมากมายกับคนทำงาน สาเหตุที่สำคัญคือ เรามักจะนำเอาสภาพแวดล้อมภายนอกมาทำลายต้นกล้าแห่งความคิดสร้างสรรค์ของเราเสียเอง ตั้งแต่ยังไม่ลงมือทำอะไรเลย ทำให้เราไม่มีโอกาสได้คิดไปถึงที่สุดว่า ที่เราคิดว่ามันเป็นไปได้มัน จริง ๆ แล้วมันเป็นเช่นนั้นจริงหรือ

4. ฝึกคิดบนหลักของความเป็นจริง (Thinking Based Principle) การฝึกคิดแบบนี้ คือ การคิดวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ โดยย้อนกลับไปหาหลักความเป็นจริงของสิ่งนั้น ๆ ว่าคืออะไร เช่นคนที่สามารถผลิตเครื่องบินได้นั้นจะต้องเข้าใจถึงหลักความเป็นจริงในเรื่องแรงโน้มถ่วงของโลกก่อน จึงจะสามารถออกแบบเครื่องบินได้ ต้องเข้าใจว่าการบินได้นั้น จะต้องมีการขับเคลื่อนเท่าไร มีความเร็วเท่าไร จึงจะสามารถหนีออกจากแรงโน้มถ่วงของโลกได้

5. ฝึกคิดข้ามกล่องความรู้ (Lateral Thinking) การคิดข้ามกล่องความรู้ คือ การนำเอาความรู้ที่มีอยู่ในหัว ในเรื่องต่าง ๆ มาคิดไขว่กัน ยิ่งเรามีกล่องความรู้หลากหลายโอกาสที่เราจะคิดข้ามกล่องเพื่อให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ก็มีมากยิ่งขึ้น เช่น กว๋ยเตี๋ยดัมย๋ามาจากกล่องความรู้เกี่ยวกับกว๋ยเตี๋ย ผสมกับกล่องความรู้ ในการทำดัมย๋่า หรือแอร์มุ้งมาจากกล่องความรู้ด้านแอร์กับกล่องความรู้ด้านมุ้ง ปลาตุ๊กในห้องเช่า มาจากกล่องความรู้เรื่องห้องเช่ากับกล่องความรู้เรื่องการเลี้ยงปลาในบ่อดิน เป็นต้น

สรุปได้ว่า การสอนความคิดสร้างสรรค์ควรมุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านความรู้ ความรู้สึก ทักษะ และ การพัฒนาตนเองให้เป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ และในการสอนอ่านก็มีความจำเป็น โดยฝึกทักษะการอ่านควบคู่ไปกับการฝึกทักษะการคิด กระบวนการความคิดมีอยู่หลายลักษณะ แต่ความคิดที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ ความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้เรียน เนื่องจากการที่ผู้เรียนอ่านเรื่องต่าง ๆ จะต้องมีการคิดอย่างสร้างสรรค์ตามไปด้วย คือจะต้องมีความคิดนอกเนกนัย (Divergent Thinking) หรือการมีความคิดหลายทิศทาง หลายแนวทางคิดในแง่มุมมองต่าง ๆ ที่แปลกไปจากเดิม คือ มีความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดลออ แล้วจึงนำสิ่งที่ได้จากการคิดเหล่านั้นมาแสดงออกโดยการเขียน

การอ่านเพื่อความเข้าใจ

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านหนังสือเป็นการแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดแนวคิด อารมณ์ และจินตนาการ นอกจากนี้ การอ่านมีบทบาทสำคัญในการศึกษาเล่าเรียนด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสามารถทางการอ่านทั้งสิ้น ดังนั้นนักการศึกษาจึงให้ความสำคัญต่อการอ่าน และได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การเข้าใจในถ้อยคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวที่อ่าน โดยสามารถอธิบายความหมายของคำ เล่าเรื่อง สรุปเรื่อง และบอกประเด็นสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง

นันทพร นิลจินดา (2550) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นการทำความเข้าใจความหมายของคำหรือเรื่องราวที่ปรากฏในข้อความนั้น ๆ

สมชาย หอมยก (2550) ได้สรุปความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้หรือเข้าใจความหมายจากตัวหนังสือ หรือ ถ้อยคำที่ผู้เขียนสื่อถึงผู้อ่าน ยังหมายรวมถึง เครื่องหมายและภาพต่าง ๆ ที่ผู้ส่งสารประสงค์ให้ผู้รับสารได้รับรู้หรือเข้าใจ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551) อธิบายว่า การอ่านมีหลายความหมายขึ้นอยู่กับผู้สนใจและผู้เกี่ยวข้องว่าจะให้ความหมายอย่างไร โดยแบ่งความหมายของการอ่านไว้หลายส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการ หมายถึง ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้

2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หมายถึง การสอนอ่านเพื่อให้เข้าใจหลักจิตวิทยา พัฒนาการของเด็กแต่ละวัย จัดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็ก

3. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านั้นมาสอนอ่านและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง

4. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการศึกษา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยามาใช้ในการศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรง และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน

5. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้านการจำและการลืม หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจดจำเรื่องและเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้อง แต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็จะต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ออกจากกันได้ อีกประการหนึ่งผู้อ่านจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนั้นด้วย

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้นพอ สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้ และเข้าใจความหมายของคำ หรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านถือว่ามีควมสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาหาความรู้และการพัฒนาความรู้ และความคิดของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา การอ่านจึงเปรียบเสมือนเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม จากความสำคัญดังกล่าวจึงมีนักการศึกษาหลายท่าน กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2547) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่าน มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และช่วยสนองความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกเรื่อง ซึ่งมีอยู่ในทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภทโดยเฉพาะความอยากรู้ข้อมูล ข่าวสารในโลกนี้มีทั้งข่าวดีและข่าวร้าย

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2553) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านจะมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต ผู้ใดมีความสามารถ ในการอ่านหนังสือเป็นพิเศษ มักจะมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพและในชีวิตมากกว่าคนที่อ่านหนังสือได้น้อยและอ่านช้า การอ่านแทรกอยู่ในกิจกรรมทุกประเภททุกแห่ง เพราะในการสื่อสาร ซึ่งกันและกันในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อชีวิตของเรา บางคนกล่าวว่า อาหารหล่อเลี้ยงร่างกาย การอ่านหล่อเลี้ยงสมอง ถ้าต้องการให้สมองเจริญเติบโตก็ต้องอ่านมาก

วรรณ โสมประยูร (2546) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการติดต่อสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง พูด และการเขียน ทั้งในด้านภารกิจส่วนตัว และการประกอบอาชีพ

3. การอ่านสามารถทำให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่ได้อ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตนเองกระทำอยู่ ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีชื่อเสียงและเกียรติยศ

5. การอ่านทั้งหลายจะช่วยเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูด ปราศรัย การบรรยาย หรือการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิด นับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจ เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน เป็นต้น ช่วยให้คุณคนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น ศิลปิน ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญทางวรรณคดี ฯลฯ ช่วยให้อนุชนรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญช่วยให้บุคคลสามารถใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ช่วยพัฒนาสติปัญญา ความสามารถเสริมสร้างบุคลิกภาพ ทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา การประกอบอาชีพและสนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่าน และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

3. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านของแต่ละครั้งจะมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป ถ้าผู้อ่านตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้งไว้จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพสูง และได้ทิศทางในการอ่านอย่างชัดเจน จึงมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

กานต์มณี คักดีเจริญ (2553) ได้อธิบายถึงความมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ คนเราต้องการให้ความรู้ของตนเองเจริญงอกงามขยายขอบเขตออกไปจากที่มีอยู่เดิม ต้องการรู้ในสิ่งที่เป็นปัญหาไม่เข้าใจต่าง ๆ การอ่านจึงเน้นให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาการแขนงต่าง ๆ เพื่อการประกอบอาชีพ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยไม่จำเป็นต้องเป็นนักปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา เพื่อเข้าใจผู้อื่น เข้าใจตนเองดีขึ้น เพื่อรู้ความเป็นไปในโลกสถานที่ที่ห่างไกล คนที่แปลกเผ่าแปลกพันธุ์และวัฒนธรรมที่ต่างออกไป เพื่อเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อม เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของตนและเพื่อทราบข่าว ความเคลื่อนไหวของสังคมที่ตนอยู่

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ที่แสดงทรรศนะ ได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ วิจัยต่าง ๆ จะช่วยให้ทรรศนะของผู้อ่านกว้างขวางขึ้น การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับชั้นแนวความคิดของผู้เขียน พิจารณาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้น ๆ ขึ้น เป็นการปลูกฝังนิสัยการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

3. อ่านเพื่อความบันเทิง สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อจิตใจ อารมณ์ และร่างกายของมนุษย์เป็นอันมาก บางครั้งก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย การอ่านหนังสือที่เนื้อหาสาระไม่เป็นวิชาการนัก จะช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความรู้ ความคิด ได้มีความสุขกับความไพเราะของภาษา ได้หัวเราะ ได้สนุก เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ถึงเครียด

4. การอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติ คือ ต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ต้องการมีหน้ามีตามีคนนับถือในสังคม ต้องการความสำเร็จในชีวิต ซึ่งในชีวิตจริงทุกคนจะสมปรารถนาทุกประการ การอ่านจะช่วยชดเชยให้ได้ การอาศัยหนังสือเพื่อวัตถุประสงค์นี้ เป็นประโยชน์ดีกว่าไปหาวิธีการชดเชยวิธีอื่น ผู้อ่านมักใช้หนังสือเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาของตน เพื่อสร้างบุคลิกภาพ ขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ หางานอดิเรกใหม่ ๆ เตรียมตัวหาเหตุผลสนับสนุนแนวคิดหรือข้อเสนอแนะของตนหรือหาข้อโต้แย้งที่มีเหตุผล เพื่อแสดงความคิดเห็น คัดค้านเพื่อสนองอารมณ์บางอย่างในขณะนั้นหรือสร้างอารมณ์ที่ต้องการ บางครั้งก็อยากรู้เรื่องใหม่ แนวทางใหม่ เพื่อเข้าใจตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับวิธีการดำรงชีวิต

ฟองจันทร์ สุขยิ่ง (2550) ได้ศึกษาไว้ว่า การตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านอ่านหนังสือไปในทิศทางที่ถูกต้องตรงกับความต้องการ เป็นการอ่านที่เรียกว่า “อ่านเป็น” ซึ่งเป็นลักษณะของผู้มีความสามารถในการอ่าน คือ จะต้องมียุทธศาสตร์ 4 ประการ ดังนี้

1. มีความเข้าใจศัพท์ หมายถึง เข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ตามลำพัง และที่ปรากฏอยู่ในข้อความ
2. มีความเข้าใจเนื้อเรื่อง หมายถึง สามารถแปลความ ตีความ และขยายความจากข้อความ หรือเรื่องราวที่อ่าน
3. ความคิดเชิงวิจารณ์ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาเหตุผลจากข้อความที่อ่าน เข้าใจความคิด หรือความมุ่งหมายของผู้เขียน และสามารถที่จะอภิปรายได้
4. ความคิดเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการรวบรวมความคิดจากการอ่านเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์เดิมให้เป็นความคิดใหม่ของตนเอง แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและต่อสังคม

สมชาย หอมยง (2550) ได้ศึกษาไว้ว่า การอ่านที่ดีจะต้องมีจุดมุ่งหมาย การอ่านในแต่ละครั้งจะมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเพศ อาชีพ การศึกษา และความสนใจของแต่ละบุคคล จุดมุ่งหมายในการอ่าน มีดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้อ เป็นการอ่านที่สำคัญและจำเป็นโดยเฉพาะในวัยศึกษาเล่าเรียน อาจจะเป็นการอ่านเพื่อหาความรู้ทั่วไป หรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้
2. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการอ่านที่มุ่งผ่อนคลายอารมณ์ความตึงเครียด ที่อาจเกิดขึ้นได้ในสภาวะแวดล้อมของสังคมยุคปัจจุบัน
3. อ่านเพื่อฆ่าเวลา เป็นการอ่านที่ไม่คาดหวังเรื่องความรู้ หรือเนื้อหาสาระมากนัก มุ่งอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น การนั่งรอรถหรือการเดินทางที่ใช้ระยะเวลานาน ๆ

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านถือเป็นหัวใจของการอ่าน ทำให้ได้รู้ทิศทางและเลือกวิธีการอ่านได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ จุดมุ่งหมายของการอ่านมีหลายประการด้วยกัน เพื่อศึกษาหาความรู้ หาคำตอบเพื่อความบันเทิง เพื่อพัฒนาตนเองด้านความรู้ และบุคลิกภาพ ซึ่งแตกต่างกันไปตามความต้องการของผู้อ่านในแต่ละครั้งของการอ่าน

4. ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

สมุทรา เซ็นเซาวิช (2551) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ ความสามารถในการรู้ความหมายอันพึงประสงค์ จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ความ

เข้าใจนี้ เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษา และประสบการณ์ต่าง ๆ หลายด้านของแต่ละคน และถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของการอ่าน

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2553) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน ว่าเป็นความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความจากสื่อความหมายต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น ดังนี้

1. การแปลความ (Comprehension) เป็นความสามารถในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาในระดับหนึ่งมาเป็นอีกระดับหนึ่งให้เข้าใจกันง่ายขึ้น
2. การตีความ (Interpretation) หมายถึงความสามารถในการสรุปการแปลความมองภาพรวมมาเป็นใจความสั้น ๆ อย่างได้ความ
3. การขยายความ (Extrapolation) เป็นความสามารถในการทำนายหรือคาดคะเนข้อเท็จจริงล่วงหน้าโดยอาศัยแนวโน้มที่มีมาแล้ว

วรารภรณ์ อาจคำไพ (2554) กล่าวว่า ความเข้าใจ (Comprehension) คือความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ความเข้าใจเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ หลายด้าน ของแต่ละบุคคล และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลย อาจจะกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น การอ่านในลักษณะจึงเป็นได้เพียงเห็นตัวหนังสืออยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น

การอ่านเป็นการสร้างมโนภาพจากตัวหนังสือให้เป็นรูปธรรมเกิดขึ้นมาให้ได้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ถ้าหากเห็นภาพได้รวดเร็วเท่าใดก็จะอ่านและเข้าใจได้เร็วมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นคนที่อ่านหนังสือเป็นและอ่านได้เร็วมักจะเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ทันทีและถูกต้อง ตามปกติคนเราทุกคนสามารถอ่านได้เร็วและเข้าใจเร็วกว่าที่ตนคิด แต่ที่มักปรากฏเป็นปัญหาก็คือส่วนมากมักจะไม่คำนึงถึงเรื่องนี้ จึงเป็นเหตุทำให้การอ่านซ้ำจนติดเป็นนิสัยไปในที่สุด

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจ ตีความหมาย ถอดความสิ่งที่อ่าน ทั้งที่ปรากฏตรงตามตัวอักษรหรือความนัยที่แฝงอยู่ภายใต้ตัวอักษรโดยอาศัยกระบวนการคิดและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้ผู้อ่านจะต้องตั้งสมมติฐานและเดาความหมายจำแนก เปรียบเทียบ หาเหตุและผล อนุมาน และสรุปสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของตนมาช่วยสร้างความหมายจนเกิดความเข้าใจ ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อความเข้าใจ ครูต้องใช้กลวิธีการอ่านอย่างหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ นี้ให้เกิดขึ้นกับนักเรียนต่อไป

5. การจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ

อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ (2546) กล่าวว่า การฝึกอ่านประกอบด้วยลักษณะ ดังนี้

1. การเคลื่อนไหวสายตา
2. รู้ความแตกต่างของภาพจากคำสุคำ กลุ่มคำไปสู่กลุ่มคำ
3. การนำสิ่งเหล่านี้มารวมกัน คือ คำ เสียง และความหมาย
4. การตีความ

นอกจากนี้ สุทธิ ศรีชล (2552) ได้กล่าวถึงกลวิธีในการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไว้ว่า

1. ความเข้าใจ คือ ความสามารถที่จะเข้าใจในลายลักษณ์อักษรหรือข้อความที่อ่านอย่างครบถ้วน คืออ่านรู้เรื่องนั่นเอง การอ่านนั้นความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง จึงไม่ควรอ่านเร็วจนเกินไปจนไม่รู้เรื่อง คนเราจะอ่านหนังสือได้เข้าใจเพียงใดนั้น ย่อมแล้วแต่ประสบการณ์และการศึกษาที่ได้รับมา เมื่อได้เห็นได้อ่านและได้ฟังมากขึ้นย่อมจะเข้าใจโลกดีขึ้น และมีผลให้อ่านหนังสือเข้าใจได้รวดเร็วและลึกซึ้งยิ่งขึ้นด้วย

2. ความเร็ว ความเร็วในการอ่านมีความสำคัญรองลงมาจากความเข้าใจ ผู้อ่านที่อ่านเร็วและอ่านมาก ย่อมได้เปรียบทั้งในเรื่องการเรียน การทำงาน นักเรียนจะอ่านได้เร็วขึ้น ถ้าครูได้เห็นถึงประโยชน์ของความเร็ว แนะนำวิธีอ่านที่ถูกต้องให้ และให้ฝึกหัดโดยมีครูควบคุมบ้าง หรือฝึกหัดด้วยตัวเองตามลำพังบ้าง

3. วิจาร์ณญาณ วิจาร์ณญาณในการอ่านนี้ อันที่จริงเป็นส่วนหนึ่งในความเข้าใจ เรื่องวิจาร์ณญาณเป็นเรื่องสำคัญ เพราะในปัจจุบันนี้การโฆษณามีอยู่รอบตัว ถ้าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจให้ลึกซึ้งถึงความหมายหรือความมุ่งหมายของผู้เขียนแล้ว ย่อมจะตกเป็นเหยื่อของการโฆษณาเหล่านั้นได้ง่าย นอกจากนี้การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณจะช่วยให้ผู้อ่านได้ประโยชน์อย่างแท้จริงมิใช่เพียงแต่รับทราบคำบอกเล่าของผู้เขียนที่ตรงตามตัวอักษรเท่านั้น ผู้อ่านจะนำเอาความคิดของผู้เขียนมาประสมกับความคิดของตนเอง ทำให้เกิดความคิดใหม่ และนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

อุทัย ภิรมย์รัตน์ (2554) ได้ให้แนวการฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. ให้รู้จักกำหนดเป้าประสงค์ในการอ่าน ก่อนที่จะอ่านไว้อย่างกว้าง ๆ ว่าต้องการทราบอะไร

2. พยายามทำความเข้าใจโดยอาศัยเชิงแนะจากข้อความที่อ่าน เช่น พิจารณาโครงสร้างประโยค และค้นหาความหมายของคำศัพท์ จะช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น

3. ทำความเข้าใจโดยอาศัยเชิงแนะจากข้อความ ได้แก่ การสังเกตข้อความต่อเนื่องก่อน-หลัง คำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน (Synonym) และการสรุปความ (Summary)

4. สอนให้นักเรียนรู้จักคาดการณ์ล่วงหน้าในเวลาอ่าน เพราะจะทำให้เข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น

5. หลอมความคิดเข้าเป็นความเข้าใจ คือ การรวบรวมความจำจากที่อ่าน และหลอมความเข้าใจทั้งหมด

6. ฝึกให้อ่านเพื่อสังเกตรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกัน โดยกำหนดให้อ่านและวิจารณ์สิ่งที่อ่าน

สถาบันภาษาอังกฤษ (2557) กล่าวว่า กิจกรรมในการสอนอ่านแบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ

1. กิจกรรมนำเข้าสู่บทอ่าน (Pre-reading activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นฐานความรู้ ให้ข้อมูลบางส่วนเพื่อเข้าใจบริบทในเรื่องที่จะอ่านโดยทั่วไปมี 2 ขั้นตอน คือ

ขั้น Personalization เป็นขั้นสนทนา โต้ตอบ ระหว่างครูกับนักเรียน หรือนักเรียนกับนักเรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

ขั้น Predicting เป็นขั้นที่ให้นักเรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยอาจใช้สื่อการเรียนรู้ เช่น รูปภาพ แผนภูมิ ฝึกกิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ หรืออ่านคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะอ่าน เพื่อให้นักเรียนทราบแนวทางเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

2. กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-reading activities) เป็นขั้นตอนการทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อความเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นการฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ กิจกรรมที่ควรจัดเพื่อเป็นการฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ

Questioning คือ การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ขณะอ่านจบย่อหน้า เพื่อให้ทราบว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน และอย่างไร

Predicting คือ การคาดเดาเรื่องราวที่กำลังจะเกิดขึ้น

Clarifying คือ การหาความชัดเจนของคำศัพท์ หรือวลี ในเรื่องที่อ่าน

Summarizing คือ การสรุปในแต่ละย่อหน้าที่อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

Ordering คือ อ่านแล้วเรียงรูปภาพ ประโยคตามลำดับของเนื้อเรื่อง

Deciding คือ อ่านแล้วเลือกว่าประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (Fact) หรือข้อคิดเห็น (Opinion)

Supplying/Identifying คือ อ่านแล้วหาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic sentence) หรือสรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือจับใจความสำคัญ (Main Idea) หรือ ตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือหาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่อง (Specific Information)

3. ชั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading activity) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่านทั้งการฟัง การพูดและการเขียน และควรฝึกให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น สรุปสาระสำคัญ และสิ่งที่ได้รับการอ่าน หรือประสบการณ์ การคิดแก้ปัญหา

สรุปได้ว่า การอ่านและความเข้าใจจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันและกัน จนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ การสอนอ่านที่ดีนั้นครูผู้สอนควรจะได้ฝึกฝนให้นักเรียนได้รู้จักจับใจความสำคัญที่ได้อ่านให้อ่านได้รวดเร็วด้วยการใช้สายตาที่แม่นยำ ให้รู้จักวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านได้จดบันทึกเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีขั้นตอน ถ้านักเรียนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพดังที่กล่าวมานี้เขาก็จะสามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพูด และการเขียนได้ดีในโอกาสต่อไป

6. การวัดและประเมินผล การอ่านเพื่อความเข้าใจ

การวัดและประเมินผล การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นสิ่งที่ช่วยให้ทราบถึงระดับความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน และผู้สอนสามารถวางแผนในการพัฒนาการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพได้มีข้อเสนอแนะทางการประเมินผล การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจได้ ดังนี้

วาสนา โปธิวัลย์ (2548) ได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินผล การอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้จากความสามารถ ดังนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจงสามารถปฏิบัติตนตามคำชี้แจงเพื่อคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้
3. จดจำและสามารถบรรยายเรื่องที่อ่านเป็นคำพูดของตนเองได้
4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้อง
5. แยกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญ ตอนไหนไม่สำคัญ
6. บอกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญอย่างไร
7. บอกได้ว่าประโยคไหนเป็นประโยคแสดงเนื้อหาความสำคัญ หรือข้อความสำคัญของเรื่องราวที่อ่าน
8. แสดงข้อสรุปของบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

9. บอกได้ว่าเนื้อหาของสิ่งที่อ่านมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทความอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร

10. บอกได้ว่าในการเขียนบทความที่อ่านสั้น ผู้เรียนยึดแนวอะไรในการจัดเรียบเรียง เช่น เวลา สถานที่หรือสาเหตุและผลเริ่มต้น

11. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้น ที่ไม่แสดงไว้ในบทความ

12. บอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีแนวการดำเนินเรื่องหรือให้อารมณ์อย่างไร

13. บอกวัตถุประสงค์ในการเขียนซึ่งผู้เขียนไม่ได้ตรง ๆ ได้

14. บอกได้ว่าไหนผู้เขียนใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบกับอย่างไรมีความหมายอย่างไร

ส่วน บันลือ พฤกษ์วัน (2557) ได้กล่าวว่าสามารถตรวจสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนได้ ดังนี้

1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

2. เล่าเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างดี

3. เลือกแบบจากตัวละคร โดยให้เหตุผลประกอบการเลือกหรือไม่เลือก

4. แสดงประกอบนิทาน แสดงทำให้ประกอบ ประโยค วลี หรือคำศัพท์ได้

5. หาความสัมพันธ์ของคำ เช่น Sad-cry, happy.....

6. หาคำตรงข้ามเชิงความหมาย เช่น Like-dislike, hungry-full

7. อธิบายคำคม คำพังเพย แล้วแต่งนิทานประกอบ

8. ต่อนิทานที่เล่าไม่จบอย่างมีความต่อเนื่องและสมเหตุผล

9. สรุป ตั้งชื่อเรื่องได้ครอบคลุมชื่อเรื่องพร้อมอธิบาย

10. ปฏิบัติตามขั้นตอนประกอบอาหาร ประดิษฐ์ หรือดำเนินการทดลองทาง

วิทยาศาสตร์

11. นำความเข้าใจจากสิ่งที่อ่านมาใช้ในการพยากรณ์แนวโน้มเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สังคม เศรษฐกิจ

12. วิจัยให้ข้อคิดและเสนอแนะแก้ไขเชิงยอมรับไม่ยอมรับโต้แย้งด้วยเหตุผลของตนเอง

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทำได้หลายวิธีผู้สอนสามารถเลือกวิธีที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการสอน เพื่อให้การประเมินผลมีประสิทธิภาพมากที่สุด

เทคนิค KWL-PLUS

1. ความเป็นมาของ KWL Plus

KWL Plus เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งได้รับการพัฒนาและเผยแพร่ โดย ไอลินคาร์ และโอเกิล (Eileen Carr and Ogle) แห่งมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นมิชิแกน (Eastern Michigan University, Ypsilanti) และดอนนา โอเกิล (Donna Ogle) แห่งมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ เมืองอีแวนสตัน รัฐอิลลินอยส์ (Nation Collage of Education at Evaston, Illinois) ซึ่งเป็นผู้เป็นกลวิธีการคิด ขณะอ่านซึ่งมุ่งให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้ เทคนิค KWL PLUS มีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ คือ (K) ระบุสิ่งที่รู้ เรื่องที่รู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนดหรือหัวข้อที่กำหนด (W) อยากรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่กำหนดในขั้นแรก และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนดหลังจากอ่านเสร็จแล้ว ที่แตกต่างคือ KWL Plus มีการเพิ่มการทำแผนภูมิรูปภาพความคิด และการสรุปของเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่าน เมื่อจบกระบวนการ KWL แล้ว จากกระบวนการของ KWL Plus กล่าวได้ว่าเทคนิคดังกล่าว สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ได้ เพราะแต่ละขั้นตอนมุ่งใจให้นักเรียนคิดวิเคราะห์จากที่ได้อ่านโดยละเอียด นอกจากนี้การถามคำถามและเสริมแรงของครูช่วยให้นักเรียนอยากรู้ อยากแสวงหาคำตอบที่หลากหลายลึกซึ้งมากขึ้น KWL ทำให้ผู้เรียนอ่านอย่างพิจารณา อ่านอย่างละเอียด หรือทบทวนสิ่งที่รู้มาก่อน สิ่งที่เขาต้องการรู้ และได้รู้อะไรจากที่อ่าน เป็นต้น การสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด (Mind Mapping หรือ Concept Mapping) ต่อท้าย KWL ช่วยในการจัดองค์ความรู้ใหม่จากเรื่องที่อ่าน แสดงสาระหลักสาระรอง ความสัมพันธ์ระหว่างสาระต่าง ๆ เป็นการสร้างแผนผังคำสำคัญกับสายเส้น แสดงออกถึงความเข้าใจอย่างแท้จริง แล้วนำมาเขียนสรุปความ ใช้เทคนิค KWL Plus ภายใต้การแนะนำช่วยเหลือ และการถามคำถามให้คิดของครู นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถนำเทคนิคนี้ไปใช้ในการเรียนรู้สาระอื่น ๆ ต่อไป (วีชรา เล่าเรียนดี, 2552)

2. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนคิด โดยผ่านการอ่านได้ดียิ่งขึ้น และสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีนักวิชาการเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

สุภาณี โสโท (2554) ได้เสนอขั้นตอน ดังนี้

1. ก่อนการอ่าน ครูกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวเรื่องที่จะอ่าน โดยการอภิปรายถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับหัวข้อและเขียนสรุปหัวข้อที่รู้ไว้ หลังจากนั้นคาดเดาว่าจะพบข้อมูลอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านแล้วตั้งคำถามในสิ่งที่ตนอยากรู้

2. ในระหว่างการอ่าน ในขณะที่อ่านนักเรียนหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อตอบคำถามที่ได้เขียนไว้ก่อนการอ่าน และอาจตั้งคำถามที่อยากรู้เพิ่มเติม นักเรียนเขียนบันทึกในสิ่งที่รู้จากบทอ่าน

3. หลังการอ่าน อภิปรายถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน พิจารณาถึงคำถามในสิ่งที่อยากรู้ว่าได้คำตอบตรงตามที่ต้องการหรือไม่ หลังจากนั้นสรุปนำข้อมูลที่เรียนรู้มาสรุปใจความสำคัญเป็นรูปของแผนภูมิรูปภาพความคิด

นอกจากนี้ คาร์ และโอเกิล (Carr and Ogle) ยังได้เสนอขั้นตอนการใช้เทคนิค KWL Plus ในการจัดการเรียนรู้การอ่าน ดังนี้

1. ชั้น K (What do I know) ชั้นนี้ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูจะอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ระดมสมอง (Brainstorms) และเขียนคำตอบของนักเรียนลงในแผนภูมิรูปภาพช่อง K-What we know หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทข้อมูลความรู้ที่คาดการณ์ไว้ที่อาจจะเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน

2. ชั้น W (What do I want to learn) ในขั้นนี้ครูค้นหาความจริงจากคำถามของนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนสนใจ อยากรู้ หรือถามที่ยังไม่มีคำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่องพร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนรายการคำถามลงในช่อง W-What we want to know หลังจากนั้นนักเรียนทุกคนอ่านเรื่อง และตอบคำถามที่ตั้งไว้ ระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตัวเองได้

3. ชั้น L1 (What I learned) ในขั้นนี้จะระบุความรู้ที่นักเรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นทั้งระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในช่อง L-What we have learned พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

4. ชั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่จัดประเภทไว้ในชั้น K เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขาพร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

5. ชั้น L3 (Summarizing) สรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิรูปภาพ ความคิด ซึ่งการเขียนในขั้นนี้จะมีประโยชน์ต่อครู และนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน

วิชา เล่าเรียนดี (2552) กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคKWL Plus ไว้ดังนี้

1. ขั้น K (Know) รู้อะไรจากเรื่องที่ให้อ่าน หรือจากหัวเรื่องที่กำหนด ก่อนที่ครู จะให้ผู้เรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องที่กำหนดให้ ครูอาจเสนอชื่อเรื่อง คำสำคัญของเรื่อง เพื่อถามคำถามว่ารู้อะไร จากคำหรือชื่อเรื่อง เพื่อจะให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้เดิม ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนระดมสมองหาคำตอบ หรือให้ระบุคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ชื่อเรื่อง/คำ

2. ขั้น W (What do we want to learn) เราอยากรู้อะไรจากคำต่าง ๆ ที่ระบุในขั้น K โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจ ใคร่รู้ของนักเรียนเอง โดยที่นักเรียนจะต้องตอบลงในตารางตรงช่อง W ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องหรือบทอ่านที่กำหนดโดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบ ข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน ระหว่างอ่านอาจมี คำถามเพิ่มและมีการตอบโดยกลุ่ม

3. ขั้น L1 (What did we learn) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงใน ตารางตรงช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ

4. ขั้น L2 สร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) นักเรียนต้องกลับไปอ่านบททวน จากขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิด และโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก

5. ขั้น L3 ขั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอด แผนผัง ความคิด เพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งจะบอก ถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2553) กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วย เทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading Activities) ประกอบด้วย

1. ขั้น K (What you know) เป็นขั้นตอนการเตรียมความรู้พื้นฐานก่อนอ่าน ผู้สอน อาจทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการจะสอน แล้วให้ผู้เรียนช่วยกันระดมสมองมี การบันทึกความคิดเห็นที่เกิดจากการระดมสมอง ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น แผนที่ความคิด หรือแผนผังใยแมงมุมให้ชัดเจน ซึ่งประกอบด้วยความคิดหลัก ความคิดรองและความคิดย่อย ตามลำดับ โดยผู้สอนช่วยจัดข้อความที่เป็นความคิดให้ถูกต้องก่อนที่จะให้ผู้เรียนคัดลอกแผนที่ ความคิดหรือแผนผังนั้นลงในกระดาษ แต่ถ้าผู้เรียนคุ้นเคยกับการเขียนแผนผังความคิดแล้ว

ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่ผู้สอนจะให้ผู้เรียนเรียนรู้เป็นแผนผังความคิดด้วยตนเอง

1.1 ครูกระตุ้นความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน โดยให้นักเรียนระดมพลังสมอง อภิปรายในกลุ่มร่วมกับครูเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน ว่าในเรื่องนี้นักเรียนรู้อะไรบ้าง หลังจากระดมพลังสมองและอภิปรายแล้ว ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อนั้น ลงในช่อง K (Know) บนกระดานดำ ขณะเดียวกันนักเรียนก็เขียนข้อความดังกล่าวลงในใบงานของตนในช่อง K

1.2 ครูจัดประเภทข้อมูลจากข้อความในช่อง K เป็นตัวอย่างให้นักเรียนดู โดยจัดเป็นประเภทเดียวกัน แล้วนักเรียนจัดประเภทของข้อมูลในช่อง K ของตนเอง

ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (During Reading Activities) ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย คือ

2. ชั้น W (What you want to know)

2.1 นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วเขียนลงในช่อง W (Want to Know)

2.2 ครูเอาข้อความให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้าอ่านพบข้อมูลใหม่ ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก

3. ชั้น L (What you have learned) หลังจากที่ผู้เรียนอ่านข้อความแล้วให้ผู้เรียนเขียนคำตอบที่ได้ลงในกระดาษเปล่า รวมทั้งข้อมูลอื่น ๆ ที่ศึกษาเพิ่มเติมได้ แต่ไม่ได้ตั้งคำถามไว้

ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน

4. ขั้นการสรุปและนำเสนอ กิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมในขั้นตอนหลัก KWL หลังจากผู้เรียนเรียนรู้และเขียนข้อมูลความรู้ที่ได้ในชั้น W และ L แล้วให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้อมาปรับแผนผังความคิดเดิมที่ผู้เรียนเขียนไว้ในชั้น K ซึ่งอาจจะมีการตัดทอนเพิ่มเติมหรือจัดระบบข้อมูลใหม่เพื่อให้แผนผังความคิดมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นแล้วให้นักเรียนนำเสนอการสรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยการพูดหรือเขียนจากแผนผังความคิดนั้น หรืออาจมีกิจกรรมอื่นที่ผู้สอนเห็นว่าเป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์เป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อใช้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความ ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

4.1 การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐาน ได้แก่

4.1.1 จัดกลุ่มนักเรียนโดยคณะเพศชาย-หญิง และความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 4-5 คน

4.1.2 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปความ

4.1.3 ชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้และการดำเนินการเกี่ยวกับใบงานอธิบายวิธีเขียนหรือการบันทึกข้อความลงในตาราง KWL Plus Chart

4.1.4 กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการทำงานกลุ่ม บทบาทของสมาชิก

4.1.5 ให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ทักษะการคิดวิเคราะห์ทักษะการเขียนสรุปความ และการใช้เพลงประกอบการสอน ได้แก่ เพลงอีแซวเพลงกล่อมเด็กและเพลงไทยลูกทุ่ง

4.2 การจัดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความ ได้แก่ เพลงที่จะอ่าน เช่น โดยให้นักเรียนดูภาพ ร้องเพลง หรือใช้คำถามเพื่อเชื่อมโยงสู่เพลงที่จะอ่าน

4.3 การฝึกปฏิบัติโดยนักเรียนและครูร่วมกันฝึกตามขั้นตอน KWL Plus มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมนักเรียนรู้อะไร K (What we know) ครูเสนอชื่อเพลงและคำสำคัญเกี่ยวกับเพลง แล้วกระตุ้นให้นักเรียนบอกถึงความรู้เกี่ยวกับชื่อเพลงและคำสำคัญดังกล่าวโดยนักเรียนเขียนบันทึกลงในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมนักเรียนต้องการรู้อะไร W (What we want to know) นักเรียนตั้งคำถามที่ต้องการรู้อะไรจากเพลงที่จะอ่าน โดยเขียนบันทึกลงในตารางช่อง W โดยครูเน้นให้นักเรียนตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์

ขั้นที่ 3 กิจกรรมนักเรียนได้เรียนรู้อะไร L (What we have learned) ให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงอย่างละเอียด แล้วเขียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านลงในตารางช่อง L ตรวจสอบสิ่งที่ได้จากการอ่านกับคำถามที่ได้บันทึกไว้ ว่ามีคำถามใดที่ยังไม่ได้คำตอบ และหาคำตอบให้ครบโดยอาจตั้งคำถามเพิ่มเติมได้เท่าที่ต้องการ

ขั้นที่ 4 กิจกรรมสร้างเป็นแผนภูมิรูปภาพความคิด (Mind Mapping) นักเรียนนำหัวข้อความรู้ที่ได้จากขั้น 1-3 เขียนเป็นแผนภูมิรูปภาพความคิดให้สัมพันธ์กัน

ขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่อง (Summarizing) นักเรียนเขียนสรุปความเป็นความเรียงตามประเด็นสำคัญจากแผนภูมิรูปภาพความคิด

4.4 ขั้นฝึกปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยจากใบกิจกรรม โดยครูคอยแนะนำ

4.5 การวัดและประเมินผล โดยตรวจผลงาน และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน โดยครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผล

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนจะเป็นแบบอย่างให้ในเบื้องต้น เป็นผู้้นำและให้ผู้เรียนค่อย ๆ ปฏิบัติ

เองและเพิ่มบทบาทความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองให้มากขึ้น โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้ดูแลให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งผู้เรียนจะรับผิดชอบต่อการเรียนด้วยตนเอง สามารถประมวลความรู้ และสิ่งที่ผู้เรียนเขียนสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจในการเรียนรู้มีการจัดระบบข้อมูล ประเมิน สรุป และตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ ในที่สุดผู้เรียนจะกลายเป็นผู้เรียนรู้ คือ ผู้เรียนจะอ่านอย่างเข้าใจและสรุปความได้ จนสามารถนำกระบวนการ KWL Plus อย่างมีประสิทธิภาพ

ความพึงพอใจ

1. ความหมายความพึงพอใจ

ความพึงพอใจโดยทั่วไปตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” ซึ่งนักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

ชวลิต ชูกำแหง (2551) ให้ความเห็นว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถถ่ายทอดความเครียดนี้มีผลต่อความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะทำให้ความไม่พอใจในการทำงานและความเครียดนี้มีผลต่อความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีการตอบสนองของความเครียดก็จะลดน้อยลงหรือหมดไป ความพึงพอใจก็จะมากขึ้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการเรียนในทางบวก ผลที่เป็นความพึงพอใจจะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียน

ราชบัณฑิตยสถาน (2556) ได้ให้ความหมายไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานว่า “พึง” เป็นคำช่วยกริยาอื่นแปลว่า “ควร” เช่น พึงใจ หมายถึงความว่า พอใจชอบใจ ความพึงพอใจ หมายถึง คุณภาพหรือระดับความพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากการสนใจและทัศนคติที่มีต่องาน

จากความหมายของความพึงพอใจดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความชอบ ความสนใจ ความยินดี การให้ความร่วมมือ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจมีหลายทฤษฎี แต่ทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับและมีชื่อเสียงที่จะนำเสนอ คือ ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ (Maslow's Hierarchy of

Needs) ที่กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการเหมือนกัน แต่ความต้องการนั้นเป็นลำดับชั้นเขาได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้ (Maslow, 1970)

1. มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ และไม่มีที่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการสิ่งใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอีกไม่มีวันจบสิ้น

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง แล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมอื่นต่อไป ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่จะเป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม

3. ความต้องการของมนุษย์ จะเรียงเป็นลำดับชั้นตามลำดับความสำคัญ กล่าวคือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนองซึ่งดับขั้นตอนความต้องการของมนุษย์ มี 5 ขั้นตอนตามลำดับชั้นจากต่ำไปสูง ดังนี้

3.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้น เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการในเรื่องของอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนทั้งหมดยังไม่ได้รับการตอบสนอง

3.2 ความต้องการด้านความปลอดภัย หรือความมั่นคง (Security of Safety Needs) ถ้าความต้องการทางด้านร่างกาย ได้รับการตอบสนองตามสมควรแล้ว มนุษย์จะต้องการในขั้นสูงต่อไป คือเป็นความรู้สึกที่ต้องการความปลอดภัย หรือความมั่นคงในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ

3.3 ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belonging Needs) หลังจากที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้ว ก็จะมีความต้องการสูงขึ้นอีก คือ ความต้องการทางสังคม เป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

3.4 ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่องในเกียรติ และเห็นความสำคัญของตนเอง อยากเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จความรู้ความสามารถ ความเป็นอิสระและเสรีภาพ

3.5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ ส่วนมากจะเป็นความอยากที่จะได้ตามความคิดของตน หรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่ตนเองเป็นอยู่ในขณะนั้น

จึงกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นองค์ประกอบของความรู้สึก เป็นปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้า หรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงออกมาในลักษณะผลลัพธ์สุดท้าย ของกระบวนการประเมิน โดยบ่งบอกถึงทิศทางของการประเมินว่า เป็นไปในลักษณะทิศทางบวก หรือทิศทางลบ หรือไม่มีปฏิกิริยา คือเฉย ๆ ต่อสิ่งเร้า หรือสิ่งกระตุ้น

3. การวัดความพึงพอใจ

บุพพา เจียมสวัสดิ์ (2551) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจว่า ในการวัดความรู้สึก หรือการวัดทัศนคตินั้นจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทางบวก หรือทางลบ ทางบวกหมายถึง การประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ดี ชอบ หรือพอใจ ส่วนทางลบ จะเป็นการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางไม่ดี ไม่ชอบ หรือไม่พอใจ และการวัดในลักษณะ ปริมาณ (magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้น ความรุนแรง หรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์ หรือไม่พึงประสงค์นั่นเอง ซึ่งวิธีการวัดนั้นมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิธีการสังเกต เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามอง และจดบันทึก อย่างมีแบบแผนวิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบันแต่ก็เหมาะสมกับการศึกษาเป็นรายกรณีเท่านั้น

2. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุยกับบุคคลนั้น ๆ โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. วิธีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วิธีการนี้จะเป็นการสอบถามที่มีข้อความอธิบาย ใ้ได้อย่างเรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่งคือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ต (Likert scales) ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อย่างใดอย่างหนึ่งแล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

นอกจากนี้ สมณี กัททียธนี (2556) ได้กล่าวถึง แนวทางในการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ ไว้ว่า แนวการสร้างแบบวัดความพึงพอใจมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดระดับคะแนนของความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ 5 4 3 2 1 และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย

จะเห็นได้ว่าการมีองค์ประกอบของความพึงพอใจในการเรียนที่ดี จะเป็นส่วนสนับสนุนจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความพยายาม ตั้งใจต่อการเรียน และในการวัดความพึงพอใจนั้น

สามารถกระทำได้โดยการใช้เครื่องมือวัดความพึงพอใจ ซึ่งมีแนวทางในการวัดได้หลายรูปแบบ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ชลธิชา จันทร์แก้ว (2549) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 33 คน ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

จิตรลดา คนยี่น (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการใช้กลวิธีสอนแบบ KWL-Plus กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเม็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวธานี เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 25 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL-Plus หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.80 คิดเป็นร้อยละ 82.20 อยู่ในระดับดีมาก ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เจตคติต่อกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL-Plus ของนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างดี

กันทิมา จันทร์สองสี (2550) ได้ศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้การอ่านตามแนวการสอนภาษาและการจัดการเรียนรู้การอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบ้านทุ่งจันทน์ อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 34 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 17 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 17 คน ผลการวิจัยพบว่าแผน

การจัดการเรียนรู้การอ่านตามแนวการสอนภาษา แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 73.76/ 70.20 และ 75.76/75.29 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5337 และ 0.6063 ตามลำดับ นักเรียนที่ได้เรียนโดยการจัดการเรียนรู้การอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยการจัดการเรียนรู้การอ่านตามแนวการสอนภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้เรียนโดยการจัดการเรียนรู้การอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยการจัดการเรียนรู้การอ่านตามแนวการสอนภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อะห์หมัด สาและ (2551) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ KWL-Plus ร่วมกับการทำโครงการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้วิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับการทำโครงการและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบ KWL Plus โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 21 คน ใช้รูปแบบการวิจัยเป็นการทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลองจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยผลการทดสอบค่าสถิติ t-test พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนด้วยวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับการทำโครงการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อำนาจพร ภูกุดแก้ว (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้สื่อของจริงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์โดยการใช้สื่อของจริง กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมุกดาวิทยานุกูล ตำบลบางทรายใหญ่ อำเภอเมืองสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 แผน โดยแต่ละแผนใช้สื่อของจริง เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินตามสภาพจริงใช้วัดความคิดสร้างสรรค์ แบบบันทึกการสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง แบบบันทึกข้อมูลจากวีดิทัศน์ และแบบบันทึกการเขียนอนุทินของนักเรียนโดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลจากการศึกษาพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดคล่องวงจรอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.051 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.024

วงรอบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.615 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.877 วงรอบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.154 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.745 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความสามารถด้านความคิดคล่องต่ำ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลปรากฏว่า นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านความคิดคล่องสูงขึ้น 2. ความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดยืดหยุ่น วงรอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 5.692 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.694 วงรอบที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 7.256 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.677 วงรอบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.128 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.695 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในด้านความคิดยืดหยุ่นหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สื่อของจริง ส่งผลให้นักเรียนทุกคน มีความสามารถด้านความคิดยืดหยุ่นสูงขึ้น ความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดละเอียดลออ วงรอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.717 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.686 วงรอบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.256 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.677 วงรอบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.128 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.695 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในด้านความคิดละเอียดลออหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยสรุปนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านความคิดละเอียดลออ สูงขึ้น นักเรียนมีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่ม วงรอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.900 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.108 วงรอบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.959 วงรอบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.400 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.745 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนยังขาดประสบการณ์ในด้านความคิดริเริ่มหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยสรุปนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ ส่งผลให้นักเรียนมีความคิดด้านความคิดริเริ่ม สูงขึ้น

คะนิงนิตย มวงสี (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS โดยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการเรียนของนักเรียน และศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ นักเรียนโรงเรียนเมืองพัทยา 5 สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา จำนวน 46 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS มีคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง และนักเรียนมีความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธี KWL PLUS ในระดับมาก

ฉลาด สิทธิคุณ (2552) ได้ทำการศึกษาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุมภวาปี ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอน K-W-L Plus A ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษร้อยละ 74.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอน K-W-L Plus A ในรายการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด

ประไพทอง สิทธิพรหม (2552) ศึกษาเรื่อง ผลการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นกลวิธีสอนความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของวิลเลียมส์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นกลวิธีสอนความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของวิลเลียมส์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนโนนสะอาดพิทยาสรรค์ อำเภอโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี จำนวน 25 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของวิลเลียมส์โดยภาพรวม ก่อนเรียน พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.34 คิดเป็นร้อยละ 51.70 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 14.87 คิดเป็นร้อยละ 74.34 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยภาพรวมนักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิไล ปันวาละ (2553) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Food for Health โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้ คือ เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Food for Health โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อทดลองใช้ชุดกิจกรรมและศึกษาผลโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มี

ต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Food for Health โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนสมาคมพยาบาลไทย อำเภอสองแคว จังหวัดน่าน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Food for Health โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีประสิทธิภาพ 77.33/75.56 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Food for Health โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus อยู่ในระดับมาก

ศศิธร ชวาลไชย (2554) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม อำเภอเมืองน่าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 4 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 77.21/77.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.5792 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS วิชาภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สุภาณี ไสโท (2554) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R และเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้แบบ KWL Plus และกลุ่มที่เรียนรู้แบบ SQ4R กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนโนนสูง อำเภอเมืองสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้อง ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับสลากได้นักเรียนห้อง 1/1 จำนวน 25 คน จัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus และห้อง 1/2 จำนวน 27 คน จัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.79/82.93 และ 81.86/79.63 ตามลำดับ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดัชนีประสิทธิผลค่าเท่ากับ 0.6923 และ 0.6504 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเท่ากับ .6923 และ .6504 ตามลำดับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 แต่มีการคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน

มุกิตา อุดรแผ้ว (2560) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุคุณนารี จำนวน 2 ห้อง จำนวน 80 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC และแบบ KWL-Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.55/80.25 และ 84.54/80.40 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC

และแบบ KWL-Plus แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 69.62 และ 69.80 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ร่วมมือแบบ CIRC และแบบ KWL-Plus พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Carry (1987) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความโดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการการซ่อมเสริมโดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL-Plus ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้และมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่านและมีทักษะการย่อความได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น

Quioco (1997) ศึกษาพฤติกรรมการพัฒนาในการเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจเนื้อหาประเภทวิชาการของนักเรียนเกรด 6 ถึงเกรด 8 โรงเรียนระดับกลางในประเทศสหรัฐอเมริกา หนึ่งห้องเรียนมีนักเรียนจำนวน 90 คน ผลปรากฏว่าการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านเรื่องของนักเรียนได้ดีขึ้น

Christopher (2002) ได้ศึกษาความสำคัญในการสอนภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีการสอนอ่าน 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่าน และขั้นหลังการอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบ KWL ในแต่ละขั้นตอน เพื่อส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้ ขั้นตอนการอ่าน ให้นักเรียนเรียนใบงานตาราง K-W-L เพื่อให้สามารถเข้าใจบริบทในบทความ ส่วนขั้นระหว่างการอ่านให้นักเรียนทำแผนผังความสัมพันธ์ (GO) เพื่อส่งเสริมการสร้างคำศัพท์ และขั้นหลังการอ่านให้ทำตารางเปรียบเทียบแบบเวนน์ ซึ่งทั้ง 3 ขั้นตอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการอ่านได้ทุกระดับ

Linda (2005) ได้เปรียบเทียบผลย้อนกลับจากการอ่านปากเปล่า เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ โดยทำการแบ่งกลุ่มทดลองเป็น 2 กลุ่ม โดยคำนึงถึงอายุ ชั้น เพศ และการแสดงออกทางด้านการอ่านทั่วไป กลุ่มที่ 1 จัดการเรียนรู้การอ่านแบบปกติเป็นฐานย้อนกลับ กลุ่มที่ 2 จัดการเรียนรู้โดยการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นฐานย้อนกลับหลังการทดลอง 10 ชั่วโมงพบว่า กลุ่มทดลองที่ 2 มีความเข้าใจในการอ่านและเข้าใจคำถามของเรื่องที่ย่านสูงกว่ากลุ่มที่ 1 แต่ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 เกี่ยวกับความสามารถในการตอบคำถามเกี่ยวกับที่ตั้ง การบรรยาย หรือคำถามที่เกี่ยวกับการสรุปรายละเอียด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ทำให้นักเรียนมีทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น เพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการคิด และตัดสินใจอย่างมีเหตุผลนักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและสนุกสนานในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนั้นเทคนิค KWL-Plus จึงเป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่สามารถนำมาใช้จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้กับนักเรียน ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จะเน้นการนำเทคนิค KWL-Plus มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน แต่ยังไม่見ผู้ใดศึกษาเกี่ยวกับการนำเทคนิค KWL-Plus มาใช้ในการพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงมีความสนใจที่จะนำเทคนิค KWL-PLUS มาใช้ในการพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาริวิจัย เรื่อง การใช้เทคนิค KWL-PLUS เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 31102) จำนวน 425 คน จำนวน 12 ห้อง โดยการจัดห้องเรียนได้จัดโดยการลดความสามารถของนักเรียนและนักเรียนทุกห้องมีความสามารถที่ใกล้เคียงกัน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จำนวน 39 คน ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ31102) ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง โดยผู้วิจัยเลือกนักเรียนที่อยู่ในชั้นที่ตนเองเป็นผู้สอนเป็นกลุ่มทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL-PLUS
2. แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL-PLUS มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.2 ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คู่มือการจัดกิจกรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ

1.3 วิเคราะห์และคัดเลือกเนื้อหา กำหนดจุดประสงค์เพื่อกำหนดขอบข่ายเนื้อหา แต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่ช่วยส่งเสริมทักษะในยุคศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

1.3.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Happy Days! จำนวน 1 แผน 2 คาบเรียน

A Traditional Irish Wedding จำนวน 1 แผน 1 ชั่วโมง 40 นาที

1.3.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Eating Out! จำนวน 1 แผน 2 คาบเรียน

A Taste of Toronto จำนวน 1 แผน 1 ชั่วโมง 40 นาที

1.3.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Fit for Life จำนวน 1 แผน 2 คาบเรียน

The Last Great Race จำนวน 1 แผน 1 ชั่วโมง 40 นาที

1.3.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 Going out จำนวน 1 แผน 2 คาบเรียน

Pick of the Week จำนวน 1 แผน 1 ชั่วโมง 40 นาที

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับวิธีสอนที่นำมาวิจัย ยึดเนื้อหาสาระ จุดประสงค์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง การวัดและประเมินผล และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.5 นำแผนการจัดการเรียนการสอน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องครอบคลุมของรูปแบบเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ หลักการ และแนวคิด แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.6 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนการสอน โดยปรับความถูกต้องของภาษา การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของ อาจารย์ที่ปรึกษา

1.7 นำแผนการจัดการเรียนการสอน ที่ปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ ที่ปรึกษา เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

1) ดร.สิงห์คำ รักป่า อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

2) นายเอกชัย แก้วดา ครู คศ.1 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

3) นางนิไลบล จันทร์สดี ครู คศ.1 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมเชิงเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วย จุดประสงค์ การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ ตลอดจนวิธีการและเครื่องมือ วัดและประเมินผล โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) แล้ววิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยนำไปเทียบกับเกณฑ์

คะแนนเฉลี่ย

4.51–5.00

3.51–4.50

2.51–3.50

1.51–2.50

1.00–1.50

ความหมาย

เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

เหมาะสมอยู่ในระดับมาก

เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

เหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

เหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนการสอน จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คะแนนเฉลี่ยที่อยู่ระหว่าง 4.00 ถึง 5.00 และโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 หมายความว่าแผน การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

1.8 นำแผนการจัดการเรียนการสอนมาแก้ไข ปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะของ ผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความถูกต้อง และสมบูรณ์มากขึ้น ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย

1.9 นำแผนการจัดการเรียนการสอนมาจัดพิมพ์เป็นแผนการจัดการเรียนการสอน ฉบับสมบูรณ์ จำนวน 2 แผนการเรียนรู้ แล้วนำไปสอนจริงกับกลุ่มเป้าหมาย

2. แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย แบบทดสอบแบบปรนัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างในบทเรียนนำมาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบแบบปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ โดยให้ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

2.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาว่าข้อสอบวัดได้ตรงตามนิยามหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องดัชนีความสอดคล้อง IOC ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1) ดร.สิงห์คำ รักป่า อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

2) นายเอกชัย แก้วดา ครู คศ.1 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

3) นางนิโลบล จันทร์สดี ครู คศ.1 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2556) นำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปเป็นข้อที่ใช้ได้ โดยใช้เกณฑ์การประเมินผล ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ผลการประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80-1.00 ใช้ได้ทุกข้อ คัดเลือกแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 8 ข้อ และแบบทดสอบแบบปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ รวมทั้งหมด 48 ข้อ

จากนั้นนำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา นำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.4 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS

3.1 ศึกษาเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจและการสอนอ่านโดยใช้เทคนิค KWL PLUS

3.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.3 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 23 ข้อ โดยใช้มาตราวัดแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

แล้วนำผลการประเมินไปหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์การแปลผล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างเสร็จแล้ว นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

1) ดร.สิงห์คำ รักป่า อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

2) นายเอกชัย แก้วดา ครู คศ.1 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

3) นางนิไลบล จันทร์สวด ครู คศ.1 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

3.6 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจแบบ สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียนแม่สาย ประสิทธิ์ศาสตร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทำการทดลองและผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วย ตนเอง

2. ชี้แจงให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทราบถึงจุดประสงค์ของการสอนทักษะการใช้ความคิด สร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL-PLUS และชี้แจงขั้นตอนของการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้อง อันจะเป็น ประโยชน์ในการทำการวิจัย

3. นำแบบทดสอบวัดทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จำนวน 39 คน ที่เป็นกลุ่ม ทดลอง และบันทึกคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งนี้ เป็นคะแนนสอบก่อนเรียน (Pretest)

4. ดำเนินการสอนโดยจัดการเรียนการสอนทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL-PLUS

5. ทำการวัดทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยแบบทดสอบเป็น แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน บันทึกผลการทดสอบเป็นคะแนนหลังเรียน (Posttest)

6. นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปให้กลุ่มตัวอย่างทำเพื่อหาระดับความพึงพอใจ ของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test dependent

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51–5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51–4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50–3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51–2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00–1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่อง การใช้เทคนิค KWL-PLUS เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย โดยใช้เทคนิค KWL-Plus และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย โดยใช้เทคนิค KWL-Plus

ตอนที่ 2 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย โดยใช้เทคนิค KWL-Plus

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS

ตอนที่ 1 ทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย โดยใช้เทคนิค KWL-Plus

ตาราง 9 แสดงการพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ที่	หน่วยที่ 6		หน่วยที่ 7		หน่วยที่ 8		หน่วยที่ 9		ก่อนเรียน	หลังเรียน
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง		
	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(20)	(20)
1	2	5	2	5	1	5	1.5	5	6.5	20
2	3	5	1.5	4	2.5	5	1.5	5	8.5	19
3	0	5	1	5	0	5	1.5	5	2.5	20
4	1.5	4	1	3	1	5	0	4.5	3.5	16.5
5	0.5	5	1	3.5	0	3	1.5	2.5	3	14
6	0	4	1.5	5	0	4	0	5	1.5	18

ตาราง 9 (ต่อ)

ที่	หน่วยที่ 6		หน่วยที่ 7		หน่วยที่ 8		หน่วยที่ 9		ก่อน เรียน (20)	หลัง เรียน (20)
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง		
	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)		
7	0	4	0	5	0	4.5	0.5	4	0.5	17.5
8	2	4	1.5	5	1.5	4.5	0	5	5	18.5
9	2	5	1	4	1.5	4.5	0	4	4.5	17.5
10	2	5	2	5	1.5	5	1	4.5	6.5	19.5
11	2.5	4.5	1	5	1	5	1	4	5.5	18.5
12	3	3.5	1.5	5	1	5	2.5	5	8	18.5
13	3	5	2	5	1.5	5	1	5	7.5	20
14	1.5	5	1	3.5	1	4.5	1.5	4	5	17
15	1.5	5	1	3.5	1	4	0	5	3.5	17.5
16	1	4	1.5	5	1	3.5	1	4.5	4.5	17
17	1.5	4	2	5	1	4	1.5	5	6	18
18	1.5	5	1	5	1	4	1.5	3.5	5	17.5
19	2.5	5	2.5	5	0.5	4.5	3	5	8.5	19.5
20	4.5	5	2	5	4	5	0	5	10.5	20
21	2	2.5	2	4	1	5	4.5	5	9.5	16.5
22	2.5	3.5	1	5	2	5	2.5	5	8	18.5
23	1.5	4	1	4.5	1	4	1	3	4.5	15.5
24	1.5	4	1.5	3.5	1	4	1.5	4	5.5	15.5
25	1.5	5	1	5	1	5	1.5	4	5	19
26	2	2.5	1.5	4.5	2	5	1	4.5	6.5	16.5
27	0	5	1	5	1	2.5	1	4	3	16.5
28	1.5	5	0.5	5	1	4	0.5	5	3.5	19
29	1.5	5	2	5	0.5	3	1	4	5	17
30	1.5	4	1.5	5	1	4	1	4	5	17
31	0.5	4	0.5	5	1	5	0.5	5	2.5	19
32	1	5	1.5	5	1	4	0	5	3.5	19
33	2	4	1	5	1	4	1	4	5	17
34	1.5	5	1	3	0.5	5	2.5	5	5.5	18
35	2	5	1	5	2	5	1.5	5	6.5	20
36	0.5	5	1	5	0	5	1.5	5	3	20
37	1.5	4	1.5	5	1	5	0	5	4	19
38	0.5	4	0.5	5	2	4	0	4	3	17

ตาราง 9 (ต่อ)

ที่	หน่วยที่ 6		หน่วยที่ 7		หน่วยที่ 8		หน่วยที่ 9		ก่อนเรียน	หลังเรียน
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง		
	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)		
39	1.5	5	1	5	0	4	1	5	3.5	19
รวม	62	173.5	50	181	42	172.5	44	176	198	703
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	1.59	4.45	1.00	4.64	1.08	4.42	1.13	4.51	5.08	18.03
ร้อยละ	31.79	88.97	25.64	92.82	21.54	88.46	22.56	90.26	25.38	90.13

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า ทุกหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนทุกหน่วย หน่วยที่นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นสูงที่สุดคือ หน่วยที่ 7 Eating Out! และโดยรวมทั้ง 4 หน่วยการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนการทดสอบทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียน ร้อยละ 25.38 ($\bar{X}=5.08$) และนักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียน ร้อยละ 90.13 ($\bar{X}=18.03$) ซึ่งสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	Df	t -test	Sig.*
ก่อนเรียน	39	5.08	2.19	38	34.698	.000
หลังเรียน	39	18.03	1.45			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 10 พบว่า ทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย โดยใช้เทคนิค KWL-Plus พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนเรียนนักเรียนจะเขียนแสดงความคิดเพียงสั้นๆ นำคำตอบจากเนื้อหาที่ศึกษา มาตอบคำถามโดยไม่ได้เกิดความคิดสร้างสรรค์และใช้คำศัพท์ง่าย ๆ เท่านั้น แต่เมื่อทดสอบหลังจากการเรียนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS แล้วพบว่า นักเรียนได้พัฒนาความสามารถทางการ

เขียนแสดงความคิดมากยิ่งขึ้น นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการในการเขียนเนื้อหาได้ละเอียดมากกว่าเดิม มีการเรียบเรียงความคิด เกิดการคิดที่แปลกใหม่แตกต่างไปจากเดิม และนำจินตนาการมาสร้างสรรค์ในการตอบคำถามท้ายเรื่องได้อย่างน่าสนใจ ดังตัวอย่างมีการแสดงความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านแรกความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง Adaptive Flexibility และความคิดริเริ่ม originality

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Happy Days! A Traditional Irish Wedding

คำถามข้อที่ 1 How do you set your flower if you were a bride?

ตาราง 11 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง

Adaptive Flexibility

คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	Red Flowers	I will use flowers near my house to make bowls, glasses and my cloths. They are nature. I like them.
2	Colorful Flowers	I will take flowers to decorate my hat, my cloths and they are fresh wild flowers.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนใช้คำศัพท์ง่าย ๆ ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนนำแนวคิดจากเนื้อเรื่องมาดัดแปลงโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการตอบคำถามได้เพิ่มมากขึ้นสังเกตได้จากประโยคดังต่อไปนี้ “I will use flowers near my house to make bowls, glasses and my cloths “ โดยการนำคำศัพท์ “flower “ มาบรรยายเพิ่มเติม และนักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนมีลักษณะการตอบคำถามใกล้เคียงกับคนที่ 1 ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิมและแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการใช้ความคิดสร้างสรรค์จากประโยคดังต่อไปนี้ “I will take flowers to decorate my hat, my cloths

ตาราง 12 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality

คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	I will not use flowers.	I will take all flowers to make food. We can touch flowers, they will become foods and candies.
2	I will buy flowers from shop.	I will take flowers to make notebooks and give my friends. It's good for nature and the world.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนไม่บรรยายคำตอบ ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนตอบคำถามโดยนำไปสู่แนวคิดที่แปลกใหม่ พลิกแพลงไปสู่สิ่งที่ไม่คาดคิด จากประโยคดังต่อไปนี้ “We can touch flowers, they will become foods and candies.” และนักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนตอบคำถามจากเรื่องจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิม พลิกแพลงเรื่องราวไปสู่สิ่งใหม่ โดยนำคำศัพท์ “flower “มาออกแบบเป็นของใช้นำไปสู่แนวคิดที่แปลกใหม่

คำถามข้อที่ 2 Where does the wedding take place? (Please give your reason)

ตาราง 13 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางการตัดแปลง
Adaptive Flexibility

คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	I choose on the ship because I will wear bikini.	I will set my wedding ceremony at the forest because I want my guests closer with nature.
2	I choose the hall in the hotel because I have a lot of friends.	I choose the park near my home. I want guests know my village and I will tell about goods of my city.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนนำสิ่งที่ตนเองชอบประกอบการตอบคำถาม ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนนำแนวคิดจากเนื้อเรื่องมาตัดแปลงโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการตอบคำถามได้เพิ่มมากขึ้นสังเกตได้จากคำศัพท์ดังต่อไปนี้ “forest “ โดยการนำคำศัพท์อื่น ๆ มาบรรยายเพิ่มเติม และนักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนมีลักษณะการตอบคำถามใกล้เคียงกับคนที่ 1 ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิมและแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการใช้ความคิดสร้างสรรค์ จากคำศัพท์ดังต่อไปนี้ “the park “

ตาราง 14 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality

คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	For me, I choose my home because it's comfortable.	I choose desert because I think we can freedom for taking photos. This place is huge.
2	I choose hotel because It's clear and beautiful place.	I choose fruits garden because guests can eat fruits freshly.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนนำความจริงในชีวิตประจำวันประกอบการตอบคำถาม ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนตอบคำถามโดยนำไปสู่แนวคิดที่แปลกใหม่ พลิกแพลงไปสู่สิ่งใหม่ จากคำศัพท์ดังต่อไปนี้ “I choose desert.” และบรรยายคำตอบเพิ่มเติม และนักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนตอบคำถามจากเรื่องจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิม พลิกแพลงเรื่องราวไปสู่สิ่งใหม่ โดยนำคำศัพท์ “fruits garden “มาออกแบบเป็นของใช้นำไปสู่แนวคิดที่แปลกใหม่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Eating Out! A Taste of Toronto

คำถามข้อที่ 1 How do you decorate of your café?

ตาราง 15 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง Adaptive Flexibility

คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	I will decorate with my plants because it makes me feel calm and fresh.	I will use the place from my house and I will do small box which is like house. Customers feel relax. I can save my money for rent my café too.
2	I will open K-Pop music in my café because I like it.	I will choose my café be in the garden. There are many smell flowers, statues and white color. It is not boring and customers spend more time to be here.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนนำสิ่งที่ตนเองชอบประกอบการตอบคำถาม ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนนำแนวคิดจากเนื้อเรื่องมาดัดแปลงโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการตอบคำถามได้เพิ่มมากขึ้นสังเกตได้จากคำศัพท์ดังต่อไปนี้ “small box“ โดยการนำคำศัพท์อื่น ๆ มาบรรยายเพิ่มเติม และนักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนมีลักษณะการตอบคำถามใกล้เคียงกับคนที่ 1 ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิมและแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการใช้ความคิดสร้างสรรค์ จากการบรรยายเหตุผลเพิ่มเติม

ตาราง 16 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality

คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	I use black color for my café. I think it is classic style.	I will set water to flow passing customers' seats and open pop music. Everyone is clam down and happy.
2	I will decorate my café by a lot of books.	I will use robot to work in my café. My café is decorated by touch-screen. Customers can order from the equipment.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนนำความชอบของตนเองประกอบการตอบคำถาม ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนตอบคำถามโดยนำไปสู่แนวคิดที่แปลกใหม่ พลิกแพลงไปสู่สิ่งใหม่ จากการบรรยายเหตุผลเพิ่มเติม และนักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนตอบคำถามจากเรื่องจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิม พลิกแพลงเรื่องราวไปสู่สิ่งใหม่ จากประโยคดังต่อไปนี้ “I will use robot to work in my café “

คำถามที่ 2 What is signature food at your café?

ตาราง 17 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง Adaptive Flexibility

คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	Cake	Local herbs are cooks to become cakes and drinks and I will use special bowl for serving.
2	All cake is in pink bowl and pink spoons.	I will mix the taste of local food with western food. They are chili dip spaghetti and Papaya salad lasagna.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนตอบคำถามโดยใช้คำศัพท์สั้น ๆ ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนนำแนวคิดจากเนื้อเรื่องมาดัดแปลงโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการตอบคำถามได้เพิ่มมากขึ้นสังเกตได้จากคำศัพท์ดังต่อไปนี้ “Local herbs” โดยการนำคำศัพท์อื่นๆมาบรรยายเพิ่มเติม และนักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนมีลักษณะการตอบคำถามจากชีวิตประจำวันมาประกอบ ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิม และแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการใช้ความคิดสร้างสรรค์ จากการบรรยายเหตุผลเพิ่มเติม

ตาราง 18 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality

คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	They are cheese cake durian.	International taste of cake. They are buffet style. It is for freedom eating.
2	Milk Coffee	Chocolate fried and three scoops of cake which are made by pork.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนบอกเพียงเมนูของหวาน ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนตอบคำถามโดยนำไปสู่แนวคิดที่แปลกใหม่ พลิกแพลงไปสู่สิ่งใหม่ โดยบรรยายลักษณะรสชาติ และนักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนตอบคำถามเพียงคำศัพท์สั้น ๆ ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิม พลิกแพลงเรื่องราวไปสู่สิ่งใหม่ จากคำศัพท์ดังต่อไปนี้ “Chocolate fried “

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Fit for Life The Last Great Race

คำถามที่ 1 What is the route of your race?

ตาราง 19 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง Adaptive Flexibility

คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	I choose the forest.	I will choose snow field and icy river around royal palace at western country because I want to show my power about racing and people will know Thai people.
2	Mountain	I choose under earth because I like challenging and make friend with other animals.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนตอบคำถามบอกแค่สถานที่ ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนนำแนวคิดจากเนื้อเรื่องมาดัดแปลงโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการตอบคำถามได้เพิ่มมากขึ้นสังเกตได้จากคำศัพท์ดังต่อไปนี้ “snow field and icy river“ โดยการนำคำศัพท์อื่นๆมาบรรยายเพิ่มเติม และนักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนนักเรียนใช้เพียงคำศัพท์สั้น ๆ ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียนนักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิมและแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการใช้ความคิดสร้างสรรค์ จากคำศัพท์ดังนี้ “under earth “และจากการบรรยายเหตุผลเพิ่มเติม

ตาราง 20 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality

คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	Nang-Non mountain is at Chiang Rai.	I choose the sky. I want to fly without plane and see my city. I can speak with bird and many animals. I can get new friends.
2	I think volcano.	I choose the moon because I want to know everything on the moon. I will pass other stars toward the moon and move to the world.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนนำสถานที่ในชีวิตประจำวันประกอบการตอบคำถาม ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนตอบคำถามโดยนำไปสู่แนวคิดที่แปลกใหม่ พลิกละเอียดไปสู่สิ่งใหม่ โดยบรรยายถึงเหตุผลของการเลือกสถานที่ นักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนตอบคำถามเพียงคำศัพท์ง่าย ๆ ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิม พลิกละเอียดไปสู่สิ่งใหม่ จากคำศัพท์ดังต่อไปนี้ “the moon “

คำถามที่ 2 What kind of vehicle do you choose for racing?

ตาราง 21 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง

Adaptive Flexibility

คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	I choose cow because it is big.	I choose reptiles because they only crawl. They can take me to the destination fastly.
4	I choose cat because it can climb. It can take me to goal.	I choose kangaroos because they can jump. I will be in the pocket of them. They will take me to the destination.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนตอบคำถามโดยใช้คำศัพท์ง่าย ๆ ในการแต่งประโยคและไม่มีการเพิ่มเติมของการแสดงความคิดเห็นโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนนำแนวคิดจากเนื้อเรื่องมาดัดแปลงโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการตอบคำถามได้เพิ่มมากขึ้นจากการอธิบายเหตุผลของการเลือกยานพาหนะ และนักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนนักเรียนไม่ได้นำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์ เป็นเพียงการบรรยายคำตอบทั่วไป ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียนนักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิมและแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการใช้ความคิดสร้างสรรค์ จากการอธิบายเหตุผลเพิ่มมากขึ้น

ตาราง 22 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality

คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	Lion is my vehicle.	I choose unicorn because It has magic. I will order it to move other place. We aren't tired.
2	Elephant . It is big animal.	I choose Piranya fish because I will go to my destination by diving. It swims and dives fast in the ocean. It has sharp teeth to fight with other competitors.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนนำคำศัพท์สัตว์เลี้ยงประกอบการตอบคำถาม ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนตอบคำถามโดยนำไปสู่แนวคิดที่แปลกใหม่ พลิกแพลงไปสู่สิ่งใหม่ โดยบรรยายจากการคำศัพท์ต่อไปนี้ “unicorn “ และอธิบายเหตุผลเพิ่มเติม และนักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนตอบคำถามเพียงคำศัพท์ง่าย ๆ ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิม พลิกแพลงเรื่องราวไปสู่สิ่งใหม่ จากคำศัพท์ดังต่อไปนี้ “Piranya fish”

หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 Going out Pick of the Week

คำถามที่ 1 What kind of business do you want to create?

ตาราง 23 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง

Adaptive Flexibility		
คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	I want to create the biggest cinema.	The biggest hall which has theaters, cinemas, dancing rooms and music rooms. The sound is surrounding. It opens 24 hours.
2	I want to create mystery theatre because I love mystery movie.	I want to create the hall for look stars, the moon and the sun. We have many rooms. There are dancing rooms, movie rooms and special rooms for look the sky. It opens 7pm.-4am.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนไม่ได้แสดงให้เห็นถึงการคิดอย่างสร้างสรรค์เป็นเพียงคำตอบทั่ว ๆ ไป ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนนำแนวคิดจากเนื้อเรื่องมาดัดแปลงโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการตอบคำถามได้เพิ่มมากขึ้นจากการอธิบายเหตุผลเพิ่มเติม และนักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนตอบคำถามจากความชอบของตนเอง ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากจากเดิมและแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการใช้ความคิดสร้างสรรค์ จากการอธิบายเหตุผลเพิ่มมากขึ้นจากคำศัพท์ดังนี้ “stars, the moon and the sun”

ตาราง 24 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality

คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	I want to create fantasy cinema.	I want to create tree robots. Robots are trees because they are green and fresh. They are useful for house and human.
2	I want to create about coffee shop. There are bakery and coffee.	I want to create house in the future. Everything is smart program, we use voice to order.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนตอบเพียงแค่ประเภทของโรงภาพยนตร์ ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนตอบคำถามโดยนำไปสู่แนวคิดที่แปลกใหม่ พลิกแพลงไปสู่สิ่งใหม่ โดยบรรยายจากการคำศัพท์ต่อไปนี้ “robots” และอธิบายเหตุผลเพิ่มเติม นักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนตอบคำถามโดยนำความชอบของตนเองมาประกอบ ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิม พลิกแพลงเรื่องราวไปสู่สิ่งใหม่ จากคำศัพท์ดังต่อไปนี้ “smart program “

คำถามที่ 2 How do you set on your cinema?

ตาราง 25 แสดงกลุ่มที่ 1 ความสามารถในการใช้ความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง

Adaptive Flexibility		
คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	I would open on Monday-Friday in the afternoon.	I want to divide 3 kind of the rooms. There are male, female and family. It opens 6 am-6pm. Only Sunday. I divide sex because it is useful for person who is singer.
2	There are 10 rooms in my cinema.	I will create screen around the rooms because customers can choose wherever and they can watch screen clearly. There are earphones for every person to prevent noisy.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนบอกเพียงแค่ช่วงเวลา ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนนำแนวคิดจากเนื้อเรื่องมาดัดแปลงโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการตอบคำถามได้เพิ่มมากขึ้นโดยอธิบายลักษณะของห้องและช่วงเวลาได้อย่างสร้างสรรค์ และนักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนนักเรียนตอบคำถามโดยการบอกจำนวนห้องในโรงภาพยนตร์ ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิมและแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการใช้ความคิดสร้างสรรค์ จากการอธิบายเหตุผลเพิ่มมากขึ้นโดยอธิบายถึงลักษณะของอุปกรณ์ในโรงภาพยนตร์ได้

ตาราง 26 แสดงกลุ่มที่ 2 ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่ม originality

คนที่	Pre-Test	Post-Test
1	I will make my cinema by modern style.	I want to create theatre on the tower. The seats are special. They can move around the room follow to the movie which they watch. It opens everyday 11 am.- 11pm.
4	I will use many flowers and light in the cinema.	The cinema is located on the tree. It is excited to calm to the cinema but we have many equipment for you.

จากตัวอย่างนักเรียนคนที่ 1 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนนำความชอบของตนเองประกอบการตอบคำถาม ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนตอบคำถามโดยนำไปสู่แนวคิดที่แปลกใหม่ พลิกละพงไปสู่สิ่งใหม่ โดยบรรยายลักษณะภายในของโรงภาพยนตร์ นักเรียนคนที่ 2 ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนตอบคำถามโดยนำความชอบของตนเองมาประกอบ ซึ่งต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวได้มากกว่าเดิม พลิกละพงเรื่องราวไปสู่สิ่งใหม่ จากประโยคดังต่อไปนี้ “The cinema is located on the tree.”

จากข้อมูลการตอบคำถามของนักเรียน แสดงให้เห็นว่า คำตอบจากคำถามอัตนัยเพื่อทดสอบทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 นักเรียนสามารถแสดงความสามารถด้านทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง (Adaptive Flexibility) และกลุ่มที่ 2 ความสามารถด้านทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดความคิดริเริ่ม (Original)

กลุ่มที่ 1 นักเรียนสามารถแสดงความสามารถด้านทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดยืดหยุ่นทางด้านการดัดแปลง (Adaptive Flexibility) การทำแบบทดสอบก่อนเรียนนักเรียนใช้คำศัพท์ง่าย ๆ และนำข้อมูลจากเนื้อเรื่องมาใช้ในการตอบคำถาม ซึ่งแตกต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย ดัดแปลงความรู้เดิมผสมผสานกับการใช้จินตนาการเพิ่มเติมจากบทเรียน ทำให้นักเรียนมีอิสระในการคิดและประยุกต์เรื่องราวได้โดยใช้ความรู้เดิมผสมกับจินตนาการ

กลุ่มที่ 2 ความสามารถด้านทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดความคิดริเริ่ม (Original) การทำแบบทดสอบก่อนเรียนนักเรียนใช้คำศัพท์ง่าย ๆ และตอบตามความเป็นจริงที่ตามวิถีชีวิตของนักเรียน จากแบบทดสอบหลังเรียนนักเรียนใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย

ความหมายของประโยคมีความแปลกใหม่ ซึ่งมาจากการใช้จินตนาการในการตอบคำถาม และมีความแตกต่างจากความเป็นจริง ทำให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิดที่แปลกใหม่ ซึ่งนักเรียนนำความรู้เดิมมาปรุงแต่งจนเป็นเรื่องราวใหม่

ตอนที่ 2 ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย
โดยใช้เทคนิค KWL-Plus

ตาราง 27 แสดงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค
KWL-PLUS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ที่	หน่วยที่ 6		หน่วยที่ 7		หน่วยที่ 8		หน่วยที่ 9		ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)
	ก่อน (5)	หลัง (5)	ก่อน (5)	หลัง (5)	ก่อน (5)	หลัง (5)	ก่อน (5)	หลัง (5)		
1	4	4	2.5	3	5	4.5	3	4.5	14.5	16
2	3.5	5	1	2.5	5	4	1.5	5	11	16.5
3	1	4	2.5	3	1	3	1	3	5.5	13
4	2.5	4	1	2	4	5	2	3	9.5	14
5	2.5	3	2.5	3.5	5	4.5	5	5	15	16
6	1	5	2	3	1	4	2	5	6	17
7	1	3	1.5	4	2	4.5	2.5	5	7	16.5
8	2.5	3	2	2	4	4.5	1	5	9.5	14.5
9	3.5	5	2	4	3	4	4	5	12.5	18
10	4.5	5	3.5	4	4.5	4.5	3	4	15.5	17.5
11	2.5	3.5	3	3	3.5	4	1.5	4	10.5	14.5
12	4.5	5	2	4	4	4.5	1	3	11.5	16.5
13	2	3.5	1.5	5	3	3.5	2	4	8.5	16
14	2	3	3.5	4	4	5	3.5	4	13	16
15	2	4	2	4	2.5	4	3	5	9.5	17
16	3.5	4	1.5	4	3.5	3.5	1.5	3.5	10	15
17	2	3	1.5	4	4	4	3	5	10.5	16
18	2	3	2	5	2.5	3	3	4	9.5	15
19	2	2.5	2	3.5	3.5	4	2	3	9.5	13
20	3	5	3	3.5	5	5	1	4	12	17.5
21	4	4.5	2	4	3.5	4.5	1.5	2.5	11	15.5

ตาราง 27 (ต่อ)

ที่	หน่วยที่ 6		หน่วยที่ 7		หน่วยที่ 8		หน่วยที่ 9		ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง		
	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)		
22	3	4.5	3	3.5	4.5	4.5	3	4	13.5	16.5
23	4	4	2	5	4	5	4	4	14	18
24	3.5	4	2	4	3.5	4	3	5	12	17
25	4	4	2	5	3.5	5	2	3	11.5	17
26	5	5	1	3.5	4.5	5	2.5	4	13	17.5
27	1.5	4	2	2	2.5	3	3	5	9	14
28	2	4	1.5	3	2	4	3	5	8.5	16
29	4	4	2.5	4	3	4	3.5	4	13	16
30	4	4	1	4	3.5	4	2.5	5	11	17
31	2.5	5	0.5	3	1	5	1.5	5	5.5	18
32	2	3	0.5	5	2.5	3.5	1.5	4	6.5	15.5
33	3	5	2	4	3	4	3	4	11	17
34	3	4	1.5	4	2.5	3.5	1.5	5	8.5	16.5
35	2	5	1	5	2	3	2	2	7	15
36	2.5	5	1	3	3	4	1	5	7.5	17
37	1	5	2.5	2.5	3	5	2	4	8.5	16.5
38	2	4	1	5	2	5	3	4	8	18
39	2	3	1.5	5	2.5	5	2	3	8	16
รวม	106.5	158.5	73	145.5	126	164	92	161.5	397.5	629.5
ค่าเฉลี่ย	2.73	4.06	1.87	3.73	3.23	4.21	2.36	4.14	10.19	16.14
ร้อยละ	54.62	81.28	37.44	74.62	64.62	84.10	47.18	82.82	50.96	80.71

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า ทุกหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน ทุกหน่วย และโดยรวมทั้ง 4 หน่วยการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนการทดสอบก่อนเรียน ร้อยละ 50.96 และนักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียน ร้อยละ 80.71 ซึ่งสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน

ตาราง 28 แสดงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนแยกตามหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้	คะแนน		คะแนน		แปลผล
	การทดสอบก่อนเรียน		การทดสอบหลังเรียน		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Happy Days	2.73	1.07	4.06	0.76	ดีขึ้น
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Eating Out!	1.87	0.75	3.73	0.76	ดีขึ้น
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Fit for Life	3.23	1.10	4.21	0.76	ดีขึ้น
หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 Going out	2.36	0.96	4.14	0.71	ดีขึ้น
รวม	10.19		16.14		ดีขึ้น
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	2.55		4.04		ดีขึ้น
ร้อยละ	50.96		80.71		ดีขึ้น

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน แยกตามหน่วยการเรียนรู้พบว่า คะแนนการทดสอบก่อนเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 และเมื่อนักเรียนเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL-PLUS แล้ว นักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ซึ่งสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน และทุกหน่วยเรียนรู้นักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนทุกหน่วย

ตาราง 29 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	df	t -test	Sig.*
ก่อนเรียน	39	10.19	2.63	38	14.274	.000
หลังเรียน	39	16.14	1.30			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 29 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS

ตาราง 30 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรายวิชาในหลักสูตร			
1.1 เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน	4.79	0.4	มากที่สุด
1.2 เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของนักเรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
1.3 โครงสร้างของเนื้อหาชัดเจน	4.87	0.33	มากที่สุด
1.4 นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตประจำวันได้	4.64	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.74	0.42	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหา			
2.1 เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	4.72	0.45	มากที่สุด
2.2 การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.72	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.72	0.45	มากที่สุด
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
3.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.44	0.50	มาก
3.2 นักเรียนมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกในกลุ่ม	4.44	0.50	มาก
3.3 นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	4.44	0.50	มาก
3.4 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นไปตามลำดับขั้นตอน	4.33	0.47	มาก
3.5 นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้องและครูผู้สอน	4.85	0.36	มากที่สุด

ตาราง 30 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
3.6 นักเรียนได้พัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ ด้วยเทคนิค KWL-PLUS	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.58	0.39	มากที่สุด
4. ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้			
4.1 กระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณ	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความ เข้าใจด้วยเทคนิค KWL-PLUS	4.77	0.42	มากที่สุด
4.3 ส่งเสริมให้นักเรียนมีการคิดอย่างมีระบบ	4.74	0.44	มากที่สุด
4.4 ส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรม	4.69	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	0.33	มากที่สุด
5. ด้านครูผู้สอน			
5.1 ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้น ภาระงาน TBL ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	4.56	0.50	มากที่สุด
5.2 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยละความสามารถ และเพศอย่างเหมาะสม	4.54	0.50	มากที่สุด
5.3 ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำปรึกษา และดูแลนักเรียนในชั้นเรียนอย่างทั่วถึง	4.97	0.16	มากที่สุด
5.4 ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ในการทำงานร่วมกัน	4.62	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.67	0.41	มากที่สุด
6. ด้านการวัดและประเมินผล			
6.1 มีการประเมินผลของนักเรียนเป็นรายบุคคล และแบบกลุ่ม	4.95	0.22	มากที่สุด
6.2 นักเรียนทราบผลการประเมินการเรียนรู้ ของตนเองและของกลุ่ม	4.95	0.22	มากที่สุด
6.3 การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	4.33	0.47	มาก
เฉลี่ย	4.74	0.30	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยทุกด้าน	4.70	0.38	มากที่สุด

จากตาราง 30 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.70$, S.D.=0.38) เมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.33) รองลงมาคือ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ($\bar{X}=4.74$, S.D.=0.42) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}=4.74$, S.D.=0.30) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.58$, S.D.=0.39)

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาวิจัย เรื่อง การใช้เทคนิค KWL-PLUS เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL-Plus และความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จำนวน 39 คน ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ31102) ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL-PLUS แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ทุกหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังพบว่า การวัดผลทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียน นักเรียนจะเขียนแสดงความคิดเพียงสั้น ๆ โดยใช้คำศัพท์ง่าย ๆ เท่านั้น แต่เมื่อทดสอบหลังจากการเรียนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS แล้วพบว่า นักเรียนได้พัฒนาความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดมากยิ่งขึ้น นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการในการเขียนเนื้อหาได้ละเอียดมากกว่าเดิม มีการเรียบเรียงความคิดและเกิดการคิดที่แปลกใหม่แตกต่างไปจากเดิม

2. การศึกษาด้านความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL-Plus พบว่า นักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิค KWL-PLUS พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.70$, S.D.=0.38)

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้เทคนิค KWL-PLUS เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทุกหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า การวัดผลทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียน นักเรียนจะเขียนแสดงความคิดเพียงสั้น ๆ โดยใช้คำศัพท์ง่าย ๆ เท่านั้น แต่เมื่อทดสอบหลังจากการเรียนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS แล้วพบว่า นักเรียนได้พัฒนาความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดมากขึ้น นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการในการเขียนเนื้อหาได้ละเอียดมากกว่าเดิม มีการเรียบเรียงความคิดและเกิดการคิดที่แปลกใหม่แตกต่างไปจากเดิม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ทำงานร่วมกันและเรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติกิจกรรมภายในกลุ่มโดยมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ นักเรียนที่เรียนเก่งมีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนกว่าและเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะการคิด เนื่องจากในขั้นตอนการทำกิจกรรม นักเรียนได้ระดมความคิด อภิปราย แสดงความคิดเห็น ตั้งคำถาม หาคำตอบ และเขียนสรุปความ นอกจากนี้ KWL-PLUS เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ เน้นกิจกรรมที่ให้นักเรียนใช้กระบวนการคิดในขณะที่อ่าน นักเรียนจึงได้รับการเสริมสร้างคุณสมบัติของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะด้านทักษะความคิดสร้างสรรค์ด้วย ซึ่งจากแนวคิดของ ประคอง สุขคนธจิตต์, (2551) ได้ระบุว่า การทำงานเป็นกลุ่มหรือทำงานเป็นทีมจะสำเร็จได้ เกิดขึ้นจากการระดมความคิดของคนในกลุ่ม มิได้เกิดจากความคิดของคน ๆ เดียว ความสร้างสรรค์อาจเกิดจากคนเพียงคนเดียว แต่การทำงานอย่างสร้างสรรค์ไม่สามารถ

สำเร็จได้โดยคน ๆ เดียว ผลงานที่สร้างสรรค์ย่อมเกิดจากการทำงานร่วมกันเป็นทีม และการร่วมกันแสดงความคิดอย่างสร้างสรรค์

ผลการศึกษาในด้านความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL-Plus พบว่า นักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งจากการศึกษาในระหว่างการจัดการเรียนการสอนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนได้ให้นักเรียนสรุปข้อมูลอย่างสั้น ๆ จากการศึกษาสืบค้นวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำเสนอด้วยการพูดโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ผ่านกระบวนการทางภาษา และทักษะการคิด นอกจากนี้นักเรียนยังร่วมกันระดมสมองบันทึกเป็นแผนผังความรู้ของแต่ละกลุ่ม แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อเนื้อหาที่ครูผู้สอนได้คัดเลือกจากหนังสือเรียน อจท. ภาษาอังกฤษ upstream ม.4 ด้วย ยกตัวอย่างเช่น ในแผนการสอนวิชา การอ่านภาษาอังกฤษ อ 31102 เรื่อง A Taste of Toronto นักเรียนได้ร่วมสร้างสรรค์ว่าถ้าในอนาคตนักเรียนได้มีโอกาสเป็นเจ้าของร้านอาหาร นักเรียนจะสร้างสรรค์เมนูอาหารแนะนำและบรรยากาศของร้านอาหารของตนเองเป็นเช่นไร ซึ่งเป็นการส่งเสริมและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีอิสระทางความคิด มีความคิดนอกกรอบ และสามารถหาหนทางในการที่จะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ได้เสมอ ดังนั้นการสอนความคิดสร้างสรรค์และฝึกฝนให้เด็กสามารถคิดอย่างสร้างสรรค์จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นคุณภาพในตัวของเด็กให้มั่นใจในตนเองและสามารถพัฒนาความสามารถของตนเองให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังมีการประเมินการทำงานกลุ่มและประเมินการสรุปเนื้อเรื่องจากการอ่านด้วย จากการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี, (2555) ที่ได้เสนอแนวคิดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านภาษาสามารถจัดได้โดยการสร้างความตระหนัก โดยผู้สอนพูดคุยกับผู้เรียนถึงปัญหาในการสร้างงานสร้างสรรค์ ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงสาเหตุแห่งปัญหาให้ได้มากที่สุดพร้อมกับวิธีการแก้ปัญหา ผู้เรียนร่วมกิจกรรมวัดลักษณะความคิดเชิงสร้างสรรค์ของตนเองโดยวัดลักษณะความคิดสร้างสรรค์ 4 แบบ คือ 1) ความคิดคล่องแคล่ว 2) ความคิดยืดหยุ่น 3) ความคิดริเริ่ม 4) ความคิดละเอียดลออ ฝึกฝนการเชื่อมโยงความคิดในรูปแบบแผนที่ความคิด (Mind and Concept Mapping) จัดระบบความคิดเป็นโครงเรื่อง โดยผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนที่ความคิดมาจัดระบบแล้ววางโครงเรื่อง สรุป ประเมินกิจกรรม และดำเนินกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เช่น ผู้เรียนเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ โดยเน้นย้ำให้ผู้เรียนนำทักษะการคิดสร้างสรรค์และความคิดที่เรียนมาใช้ และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตรลดา คนยืน, (2550) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL-Plus กลุ่มตัวอย่างเป็น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเม็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ คะเน็งนิตย์ ม่วงสี, (2552) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียน โดยใช้กลยุทธ์ KWL PLUS โดยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจก่อนและหลังการเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กลยุทธ์ KWL PLUS มีคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง และฉลาด สิทธิคุณ, (2552) ได้ทำการศึกษาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุมภวาปี ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธี สอน K-W-L Plus A ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถ ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

ความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS เป็นการเรียนด้วยกระบวนการ กลุ่มโดยมีการแบ่งกลุ่มโดยละเอียดความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ทำให้สมาชิก ภายในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง เกิดการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ นักเรียนที่เรียนเก่งมีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนกว่า นักเรียนที่เรียนอ่อนก็จะรู้สึกอบอุ่นที่มีเพื่อนคอยช่วยเหลือ เรียนรู้ด้วยความผ่อนคลาย ไม่กังวล ในด้านการทำกิจกรรม นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างมีความสุข ทำให้กระตือรือร้นที่จะแสวงหา ความรู้ในการเรียนจึงช่วยให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนด้วย ซึ่งจากการศึกษาวิจัยของ วชิระ โคตะโน, (2556) ได้ระบุว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้น K (Know) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ ตรวจสอบว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อของเรื่องที่จะเรียนมากน้อยเพียงใดเป็นการนำ ความรู้เดิมมาใช้เพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐานที่ตนมี โดยครูให้นักเรียนระดมพลัง สมองอภิปรายในกลุ่มเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านได้ ง่ายขึ้น ขั้นตอนต่อมา คือ ขั้น W (Want to know) เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องการรู้ในเรื่องที่จะเรียนผู้เรียน ตั้งเป้าหมายในการอ่านว่าต้องการรู้ และคาดหวังอะไรจากเรื่องที่เรียนซึ่งนักเรียนได้ตั้งคำถาม ในสิ่งที่ตนเองอยากรู้หรือได้มาจากการอภิปราย ซึ่งวิธีการดังกล่าวเป็นฝึกการคาดเดาเนื้อหา ล่วงหน้าและกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรื่องที่จะเรียนมากขึ้น นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

นอกจากนี้ ศิริรัตน์ บุญมาก, (2554) ได้ศึกษาผลการสอนแบบ KWL Plus ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสอนแบบ KWL-PLUS ในแต่ละขั้นตอนได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านและได้ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง คือ ได้ตรวจสอบว่าตนเองยังไม่ได้คำตอบในเรื่องใดก็สามารถย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่อง ตลอดจนอภิปรายกับกลุ่มของตนจนได้คำตอบนั้น ทำให้นักเรียนรู้สึกประสบความสำเร็จในการอ่าน ส่งผลให้นักเรียนตระหนักถึงประโยชน์ของการอ่าน และมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ในขั้นกิจกรรมหลังอ่าน ชั้นที่ 4 พลัส (Plus) นักเรียนสรุปความรู้จากการอ่านเป็นแผนผังความคิด ในขั้นนี้นักเรียนได้ร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนและรับฟังความคิดเห็น ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน ได้ช่วยกันสร้างสรรค์ชิ้นงานที่สมบูรณ์รู้สึกไม่เบื่อหน่ายในการเรียน ซึ่งจากข้อมูลเหล่านี้สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนและสามารถสร้างความพึงพอใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การเลือกเนื้อหาของเรื่องที่จะนำมาให้นักเรียนอ่าน ควรเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนตรงกับความสนใจ และเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ที่ตนมีในการตีความและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น
2. ครูควรให้คำแนะนำและกระตุ้นนักเรียนในการคิดและตอบแต่ละขั้นตอนของกิจกรรม และไม่ควรปิดกั้นวิถีคิดของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์และหลากหลาย

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนในแต่ละระดับชั้น เพื่อศึกษาว่าการใช้เทคนิค KWL-PLUS มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ในการพัฒนาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระวิชาอื่น ๆ เพื่อศึกษาว่าการใช้เทคนิค KWL-PLUS มีความเหมาะสมกับกลุ่มวิชาแต่ละกลุ่มมากน้อยเพียงใด

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กันทิมา จันท์สองสี. (2550). **ผลการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ และแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้การอ่านตามแนวการสอนมหากาพย์และการจัดการเรียนรู้การอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- กานต์มณี คักดีเจริญ. (2553). **ปกิณฑะ: การอ่านหนังสือของเด็ก**. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.
- คะนิงนิตย์ ม่วงสี. (2552). **ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธี KWL PLUS**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- จิตรลดา คนยี่น. (2550). **การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการใช้กลวิธีสอนแบบ KWL-Plus**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี.
- เจนจิรา สุวรรณพงษ์. (2557). **ทักษะการคิด**. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ฉลาด สิทธิคุณ. (2552). **ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุมภวาปี ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอน K-W-L Plus A**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2547). **นวัตกรรมทางการศึกษา ชุดจิตวิทยาการอ่าน**. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ชลธิชา จันท์แก้ว. (2549). **พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2551). **การประเมินการเรียนรู้=Learning Assessment**. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์. (2546). **ความคิดสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชูชีพ พันธุ์หอยพงค์. (2551). **การบริหารจัดการการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนวัดโนนสะอาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาพิจิตร เขต 1.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, เพชรบูรณ์.
- ณกมล ปุญชเขตต์ทิกุล. (2556). **หนังสือที่ระลึกในวโรกาส วันรำลึก 77 ปี ดร.สุข พุคยาภรณ์
ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยศรีปทุม.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ทิตนา แชมมณี. (2555). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไทยโพสต์. (2562). **ทำไมทักษะภาษาไทย ย่ำแย่ต่อเนื่องเป็นปีที่ 8.ทักษะภาษาอังกฤษ
คนไทย.** สืบค้นเมื่อ 7 มิถุนายน 2562, จาก [https://www.thaipost.net/
main/detail/22062](https://www.thaipost.net/main/detail/22062)
- นันทพร นิลจินดา. (2550). **ภาษาเพื่อการสื่อสาร.** สกลนคร: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร.
- บันลือ พุกกะวัน. (2557). **แนวพัฒนาการ อ่านเร็ว-คิดเป็น.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุพผา เจียมสวัสดิ์. (2551). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการบวกลบสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1.** วารสารหลักสูตรและการสอนทักษิณ, 3(4), 55-65.
- ประคอง สุกนธจิตต์. (2551). **การทำงานเป็นทีม.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.
- ประไพทอง สิทธิพรหม. (2552). **ผลการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นกลวิธีสอนความคิด
สร้างสรรค์ตามแนวคิดของวิลเลียมส์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิง
สร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราช
ภัฏอุตรธานี, อุตรธานี.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริม.
- เพ็ญนิดา ไชยสายัณห์. (2555). **การคิดเชิงสร้างสรรค์.การคิด thinking.** สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม
2561, จาก <http://www.pattani.go.th/plan/files/doc1.pdf>
- ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์. (2554). **CCPR กรอบคิดใหม่ทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พองจันทร์ สุขยิ่ง. (2550). **ศิลปะการอ่านอย่างมืออาชีพ.** กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

- มูทิตา อุดรแผ้ว. (2560). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- รุ่งรวี ปัญญาแก้ว. (2550). การใช้กิจกรรมการเล่นิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการ เขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ความรู้คำศัพท์ และความคิดสร้างสรรค์ของ นักเรียนระดับกำลังพัฒนา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วชิระ โคตะโน. (2556). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิด วิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ แบบ เค ดับเบิลยู แอล พลัส วิชาสังคมศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนรุ่งคำจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- วนิช สุচারัตน์. (2547). ความคิดและความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: วีริยาสาส์น.
- วรรณิ โสมประยูร. (2546). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรภรณ์ อาจคำไพ. (2554). การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ วิชาภาษาอังกฤษ หน่วยงานเรียนรู้ เรื่อง วัฒนธรรมที่น่าสนใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนของฮันเตอร์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2552). เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วาสนา โพธิวัลย์. (2548). การศึกษาผลการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธี ARC ที่มีต่อ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). สร้างทักษะให้ผู้เรียนพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). **นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้**. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิไล ปันวาละ. (2553). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Food for Health โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- วิไลลักษณ์ วงศ์วัจนสุนทร. (2551). **การใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล พลัส เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสหราษฎร์วิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วิสาข์ จัฒติวัตร. (2551). **การสอนอ่านภาษาอังกฤษ = Teaching English reading comprehension**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิธร ชวาลไชย. (2554). **การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ศิริรัตน์ บุญมาก. (2554). **ผลการสอนแบบ เค ดับเบิลยู แอล พลัส ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2557). **คู่มือการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐาน ความสามารถทางภาษาที่ เป็นสากล**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สมชาย หอมยก. (2550). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2556). **การวัดผลการศึกษา**. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมศักดิ์ ภู่วภาดาวรรณ. (2554). **การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง**. เชียงใหม่: แสงศิลป์.
- สมุทร เซ็นเซาวิช. (2551). **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สุทธิ ศรีชล. (2552). การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุภาณี โสโท. (2554). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สุริยันต์ บุญเลิศวรกุล. (2553). ความสำคัญของวิธีการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ในตัว ของนักเรียน. การพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2562, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/361846>
- สุวิทย์ มูลคำ. (2545). วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2553). 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559). เตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: โพลสตูเดย์.
- อะห์หมัด สาและ. (2551). ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ KWL-Plus ร่วมกับการทำโครงการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- อภาภรณ์ จินดาประเสริฐ. (2546). การอ่านภาษาอังกฤษ. คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ขอนแก่น.
- อารี พันธุ์มณี. (2557). กิจกรรมการเขียนในเชิงสร้างสรรค์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อำนวยการ ภูเก็ตแก้ว. (2551). การใช้สื่อของจริงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- อุทัย ภิรมย์รัตน์. (2554). ภาษาศาสตร์และการอ่าน 1. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. ดร.สิงห์คำ รักป่า อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
2. นายเอกชัย แก้วดา ครู คศ.1 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย
3. นางนิไลบล จันทร์สดี ครู คศ.1 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์
และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL-PLUS

แผนการสอนวิชา การอ่านภาษาอังกฤษ อ31102 เรื่อง A Taste of Toronto โดยใช้เทคนิค KWL-PLUS

A Taste of Toronto	
รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	เวลาเรียน 50 นาที

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดช่วงชั้น

สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต 1.1 ม.4-6/4 จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดี และบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ต 1.2 ม.4-6/5 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ต 1.3 ม.4-6/2 พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าวเหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ

สาระที่ 3: ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ต 3.1 ม.4-6/1 ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูด และการเขียน

สาระที่ 4: ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ต 4.1 ม.4-6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐานต4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ต 4.2 ม.4-6/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

2. ความคิดรวบยอด

การสรุปข้อมูลอย่างสั้น ๆ จากการศึกษา สืบค้น วิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำเสนอด้วยการพูด โดยใช้ภาษาต่าง ๆ เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน ผ่านกระบวนการทางภาษา และทักษะการคิด จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการจับใจความสำคัญ คิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและดำเนินชีวิตอย่างมีสติ

3. สาระการเรียนรู้

3.1 ทักษะเฉพาะวิชา

1) Language Features and Functions

Vocabulary: คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร

Function: Expressing feelings and ideas I think.../ In my point of view,/In my opinion,...

2) Language Skills

Speaking: การพูดตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและพูดสรุปเรื่องที่อ่าน

Reading: การอ่านเนื้อเรื่องเพื่อความเข้าใจและพัฒนาไปสู่สู่ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

Writing: การเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน

4. ทักษะการคิด

ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

6. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. สรุปเนื้อเรื่องจากการอ่าน นำเสนองาน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศของร้านอาหารจากเนื้อเรื่อง

2. แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

7. การวัดและประเมินผล

7.1 การประเมินระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ประเมินการทำงานกลุ่ม

7.2 การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน

- 1) ประเมินการสรุปเนื้อเรื่องจากการอ่าน นำเสนองาน
- 2) แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

8. กิจกรรมการเรียนรู้

8.1 ขั้นเตรียมความพร้อม

จุดประสงค์การเรียนรู้-เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีอบอุ่นในห้องเรียน ครูทักทายพูดคุยกับนักเรียน

8.2 ขั้นก่อนอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้-นำความรู้เดิมมาใช้ด้านความหมายของคำศัพท์

1. ครูแจ้งหัวข้อของเนื้อเรื่องที่จะศึกษาในคาบเรียนพร้อมแสดงรูปภาพร้านอาหารในเนื้อเรื่อง “A Taste of Toronto” โดยใช้ Microsoft Power Point

2. ครูให้นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

3. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มละ 5 คน จำนวน 5 กลุ่ม

4. ครูแจ้งกระบวนการ KWL-PLUS ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ Microsoft Power Point ในการแสดงรูปภาพ พร้อมทั้งบอกถึงความหมายของวิธีการในแต่ละขั้นตอน และนำตารางกิจกรรม KWL-PLUS มาแสดงตัวอย่างประกอบให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น

5. ครูแจกตารางกิจกรรม KWL-PLUS ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เรื่อง “A Taste of Toronto” ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยมีชื่อหัวข้อว่า KWL-PLUS CHART ซึ่งจะแบ่งเป็น 4 ช่อง ประกอบด้วย What I Know, What I Want to Know, What I Learned และ Summarization โดยนักเรียนจะนำส่วนของ Summarization มานำเสนอหน้าชั้นเรียน

6. ครูใช้รูปภาพของคำศัพท์จำนวนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง “A Taste of Toronto” โดยใช้ Microsoft Power Point และให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นว่ารูปภาพที่เห็นนั้นเกี่ยวข้องกับยังงัยกับเนื้อเรื่องที่กำลังจะศึกษาและนักเรียนเขียนความหมายโดยใช้ความรู้เดิมและการระดมสมองร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่มลงในตารางกิจกรรม (ขั้น K)

7. ครูเฉลยคำตอบโดยใช้ Microsoft Power Point ในการบอกความหมายของคำศัพท์ ครูใช้ภาษาอังกฤษและใช้ภาษาไทยในการถาม อธิบาย ความหมายและเฉลยคำตอบของความหมาย

reasonable	relax	atmosphere	serve
flowerpot	mammoth	appetite	scoop
jungle waterfall	aquarium	thunderstorm	warehouse
carousel	baked	include	range
deck cuisine	celebrity		

8.3 ชั้นระหว่างอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้ 1) เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านและเกิดการทำงานร่วมกัน 2) สรุปเรื่อง (summarizing) 3) นักเรียนเกิดทักษะด้านการคิดอย่างสร้างสรรค์

1. ครูให้นักเรียนเปิดบทเรียนเรื่อง “A Taste of Toronto”

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันตั้งคำถามที่ต้องการทราบจากเนื้อเรื่องลงในตารางของกิจกรรม (ขั้น W) จำนวน 5 ข้อ ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกและให้คำปรึกษา

3. นักเรียนใช้พจนานุกรมร่วมในการแปลเนื้อเรื่อง “A Taste of Toronto” และระดมสมองร่วมกัน นักเรียนเกิดทักษะด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ

4. เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้วตอบคำถามที่กลุ่มตนเองร่วมกันตั้งคำถามจากเนื้อเรื่อง (ขั้น L) และบันทึกลงในตารางกิจกรรม

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปเนื้อเรื่องจากการอ่านร่วมกันลงในตารางกิจกรรม (ขั้น PLUS)

6. นักเรียนร่วมกันระดมสมองบันทึกเป็นแผนผังความรู้ของแต่ละกลุ่มเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับอาหารและบรรยากาศของร้านอาหาร ในเรื่อง “A Taste of Toronto” พร้อมทั้งให้นักเรียนร่วมระดมสมองว่าถ้าในอนาคตนักเรียนได้มีโอกาสเป็นเจ้าของร้านอาหาร

นักเรียนจะสร้างสรรค์เมนูอาหารแนะนำและบรรยากาศของร้านอาหารของตนเองเป็นเช่นไร
ครูใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในการอธิบายและสนทนาโต้ตอบกับนักเรียน

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

9.1 สื่อการเรียนรู้

- 1) หนังสือเรียน Upstream 4 Unit 7 Eating Out!
- 2) แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 3) Microsoft Power Point
- 4) ตารางกิจกรรม KWL-PLUS

แผนการสอนวิชา การอ่านภาษาอังกฤษ อ31102 เรื่อง The Last Great Race

โดยใช้เทคนิค KWL-PLUS

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดช่วงชั้น

สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต 1.1 ม.4-6/4 จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดี และบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ต 1.2 ม.4-6/5 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ต 1.3 ม.4-6/2 พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าวเหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ

สาระที่ 3: ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ต 3.1 ม.4-6/1 ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูด และการเขียน

สาระที่ 4: ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ต 4.1 ม.4-6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ต 4.2 ม.4-6/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมวิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

2. ความคิดรวบยอด

การสรุปข้อมูลอย่างสั้น ๆ จากการศึกษา สืบค้น วิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำเสนอด้วยการพูด โดยใช้ภาษาง่าย ๆ เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน ผ่านกระบวนการทางภาษาและทักษะการคิด จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการจับใจความสำคัญ คิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและดำเนินชีวิตอย่างมีสติ

3. สาระการเรียนรู้

3.1 ทักษะเฉพาะวิชา

1) Language Features and Functions

Vocabulary: คำศัพท์เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาสุนัขลากเลื่อนหิมะ

Function: Expressing feelings and ideas I think.../In my point of view,/In my opinion,...

2) Language Skills

Speaking: การพูดตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและพูดสรุปเรื่องที่อ่าน

Reading: การอ่านเนื้อเรื่องเพื่อความเข้าใจและพัฒนาไปสู่ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

Writing: การเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน

4. ทักษะการคิด

ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

6. ชี้นำงาน/ภาระงาน

1. สรุปเนื้อเรื่องจากการอ่าน นำเสนองาน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศของร้านอาหารจากเนื้อเรื่อง
2. แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

7. การวัดและประเมินผล

7.1 การประเมินระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ประเมินการทำงานกลุ่ม

7.2 การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน

- 1) ประเมินการสรุปเนื้อเรื่องจากการอ่าน นำเสนองาน
- 2) แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

8. กิจกรรมการเรียนรู้

8.1 ขั้นเตรียมความพร้อม

จุดประสงค์การเรียนรู้-เพื่อสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นในห้องเรียน ครูทักทายพูดคุยกับนักเรียน

8.2 ขั้นก่อนอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้-นำความรู้เดิมมาใช้ด้านความหมายของคำศัพท์

1. ครูแจ้งหัวข้อของเนื้อเรื่องที่จะศึกษาในคาบเรียนพร้อมแสดงรูปภาพร้านอาหารในเนื้อเรื่อง **“The Last Great Race”** โดยใช้ Microsoft Power Point
2. ครูให้นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มละ 5 คน จำนวน 5 กลุ่ม
4. ครูแจ้งกระบวนการ KWL-PLUS ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ Microsoft Power Point ในการแสดงรูปภาพ พร้อมทั้งบอกถึงความหมายของวิธีการในแต่ละขั้นตอน และนำตารางกิจกรรม KWL-PLUS มาแสดงตัวอย่างประกอบให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น
5. ครูแจกตารางกิจกรรม KWL-PLUS ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เรื่อง **“The Last Great Race”** ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยมีชื่อหัวข้อว่า KWL-PLUS CHART ซึ่งจะแบ่งเป็น 4 ช่อง ประกอบด้วย What I Know, What I Want to Know, What I Learned และ Summarization โดยนักเรียนจะนำส่วนของ Summarization มานำเสนอหน้าชั้นเรียน
6. ครูโชว์ภาพของคำศัพท์จำนวนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง **“The Last Great Race”** โดยใช้ Microsoft Power Point และให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นว่ารูปภาพที่เห็นนั้นเกี่ยวข้องกับอย่างไร

กับเนื้อเรื่องที่กำลังจะศึกษาและนักเรียนเขียนความหมายโดยใช้ความรู้เดิมและการระดมสมองร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่มลงในตารางกิจกรรม (ขั้นK)

7. ครูเฉลยคำตอบโดยใช้ Microsoft Power Point ในการบอกความหมายของคำศัพท์ ครูใช้ภาษาอังกฤษและใช้ภาษาไทยในการถาม อธิบาย ความหมายและเฉลยคำตอบของความหมาย

musher onlooker cheer encourage
rest discipline win snowmobiles challengeicy valley
odd-numbered even-numbered race healthy sled

8.3 ชั้นระหว่างอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้ 1) เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านและเกิดการทำงานร่วมกัน 2) สรุปเรื่อง (summarizing) 3) นักเรียนเกิดทักษะด้านการคิดอย่างสร้างสรรค์

1. ครูให้นักเรียนเปิดบทเรียนเรื่อง “The Last Great Race”
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันตั้งคำถามที่ต้องการทราบจากเนื้อเรื่องลงในตารางของกิจกรรม (ขั้น W) จำนวน 5 ข้อ ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกและให้คำปรึกษา
3. นักเรียนใช้พจนานุกรมร่วมในการแปลเนื้อเรื่อง “The Last Great Race” และระดมสมองร่วมกัน นักเรียนเกิดทักษะด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ
4. เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้วตอบคำถามที่กลุ่มตนเองร่วมกันตั้งคำถามจากเนื้อเรื่อง (ขั้น L) และบันทึกลงในตารางกิจกรรม
5. นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปเนื้อเรื่องจากการอ่านร่วมกันลงในตารางกิจกรรม (ขั้น PLUS)
6. นักเรียนร่วมกันระดมสมองบันทึกเป็นแผนผังความรู้ของแต่ละกลุ่มเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาที่มีสุนัขลากเลื่อน ในเรื่อง “The Last Great Race” พร้อมทั้งให้นักเรียนร่วมระดมสมองว่าถ้านักเรียนได้เป็นผู้แข่งกีฬาสุนัขลากเลื่อนนักเรียนจะมีการฝึกฝนอย่างไรบ้าง ครูใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในการอธิบายและสนทนาโต้ตอบกับนักเรียน

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

9.1 สื่อการเรียนรู้

- 1) หนังสือเรียน Upstream 4 Unit 8 Fit for Life
- 2) แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 3) Microsoft Power Point

KWL PLUS CHART

Topic :

What I Know (K)	What I Want to Know (W)	What I Learned (L)

KWL PLUS CHART

Topic :

What I Know (K)	What I Want to Know (W)	What I Learned (L)

KWL PLUS CHART

Topic :

Summarization

Summarization

แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่าน

ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ31102

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

คำชี้แจง: ข้อสอบฉบับนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

ตอนที่ 2 เป็นแบบอัตนัยชนิดเติมคำลงในช่องว่าง

Part 1 Direction: Choose the best answer.

1. Why do many couples try to follow ancient wedding customs?
 1. Because they would like to be happy and lucky in their life.
 2. Because the ancient wedding customs lead couples to be rich.
 3. Because they will have twin children.
 4. Because they would like to be healthy.
2. Which country is mentioned in the story?

1. Scotland	2. France
3. England	4. Ireland
3. What are things involved in the traditional wedding?
 1. There are beautiful bouquets and milk.
 2. There are folklore and superstitions.
 3. There are fruitcake and darkness.
 4. There are superstition and green dress.
4. What happened before the wedding?
 1. The bride was invited to the groom's house.
 2. The groom's family was invited to the bride's house.
 3. The groom was invited to the bride's house.
 4. The groom was invited to the church.

5. Why are goose cooked in the wedding?
 1. Because people believe that the groom won't change his mind about.
 2. Because people believe that the groom will lead his lover to luckiness.
 3. Because people believe that couples will be healthy.
 4. Because people believe that the groom will get a good child.
6. How does a wreath relate to the wedding?
 1. The exotic flowers lead to luckiness.
 2. It's freshly picked on the morning of her wedding.
 3. It's made by the bride's family.
 4. It is used for superstitions.
7. What does the bride believe about flower in her wedding?
 1. She doesn't believe about fragrance of exotic flowers.
 2. She believes about wisdom from exotic flowers.
 3. She believes about kind of flowers.
 4. She doesn't believe about a fortune on bouquets of exotic flowers.
8. How does the bride's wedding dress involve with the first-born child?
 1. The bride wedding dress uses for the first-born child.
 2. It is made from the old people for the first-born child.
 3. It is a part of parents' love for the first-born child.
 4. It is a part of feather made for the first-born child.
9. How does a cake relate to the traditional wedding?
 1. The older male of the family make cake.
 2. The older female of the family make cake.
 3. The younger female of the family make cake.
 4. The younger male of the family make cake.
10. How does a cake relate to the wedding day in the present?
 1. The Irish couples make cake by themselves.
 2. Most Irish couples don't want cake in their wedding day.
 3. Most Irish older make cake for couples.
 4. Most Irish couples order cake from bakery shop.

Name.....No.....Class.....

Part 2: Writing

Direction: answer these questions

11. How do you set your flower if you were a bride?

.....
.....
.....

12. Where does the wedding take place? (Please give your reason)

.....
.....
.....

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ31102
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

คำชี้แจง: ข้อสอบฉบับนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

ตอนที่ 2 เป็นแบบอัตนัยชนิดเติมคำลงในช่องว่าง

Part 1 Direction: Choose the best answer.

1. How is Mr.Greenjeans café atmosphere?
 1. The atmosphere is wild and cold.
 2. The atmosphere is relaxing and friendly.
 3. The atmosphere is hot and dark.
 4. The atmosphere is dry and noise.
2. What are signature foods of the Mr.Greenjeans café?
 1. They are soft drinks, huge papayas and the noodles.
 2. They are milkshakes in jugs, jungle safari soup and fruits burgers.
 3. They are spaghetti, sheep soup and meat burgers.
 4. They are huge salads, milk shakes and the mammoth burgers.
3. What are tropical menus in Rainforest café?
 1. They are Jungle Safari soup, Planet Earth pasta and the Rainforest burger.
 2. There are Californian cuisines, huge salads.
 3. There are baked bread, bottomless cups of tea and lasagna.
 4. There are dessert, milkshakes and Planet Earth pasta.
4. How is the price of food in the Rainforest café?
 1. It is too expensive. 2. It is saving price.
 3. It is not reasonable price. 4. It is expensive.
5. Are there unusual decorations in the Rainforest café?
 1. Yes, there are. They are trees, statues and beautiful flowers.
 2. Yes, there are. They are luxury chairs, animal pictures and statues.
 3. Yes, there are. They are flowerpots, small aquariums and a lot of parrots.
 4. Yes, there are. They are waterfalls, huge aquariums and live parrots.

6. Are there things decorate in the old spaghetti factory?
1. Yes, there are. They are the old statues and luxury sofa are decorated in the old spaghetti factory.
 2. Yes, there are. They are an old streetcar and a working carousel are decorated in the old spaghetti factory.
 3. Yes, there are. They are dolls and stained glass windows are decorated in the old spaghetti factory.
 4. Yes, there are. They are planet statue and jugs are decorated in the old spaghetti factory.
7. How do you imagine about the old spaghetti factory from the story?
1. The tallest warehouse
 2. The big capital city
 3. A huge warehouse
 4. The hottest country
8. Mostly, what are menus of the old spaghetti factory?
1. They are traditional pasta, salad, soup, ice cream, tea, coffee, and soft drinks.
 2. They are vegetable ice cream, coffee, mammoth spaghetti and vine.
 3. They are traditional pasta, milk, mammoth spaghetti and Jungle Safari soup.
 4. They are Mammoth spaghetti, Jungle Safari soup, traditional pasta and soft drinks.
9. What do you think the food price of the old spaghetti factory?
1. It's too expensive.
 2. It's not reasonable price.
 3. It's not expensive.
 4. It's a bit expensive.
10. Where is the Captain John's Harbour Boat restaurant located on?
1. The Captain John's Harbour Boat restaurant is located on a ship.
 2. The Captain John's Harbour Boat restaurant is located on a warehouse.
 3. The Captain John's Harbour Boat restaurant is located on a mountain.
 4. The Captain John's Harbour Boat restaurant is located on a beach

Name.....No.....Class.....

Part 2: Writing

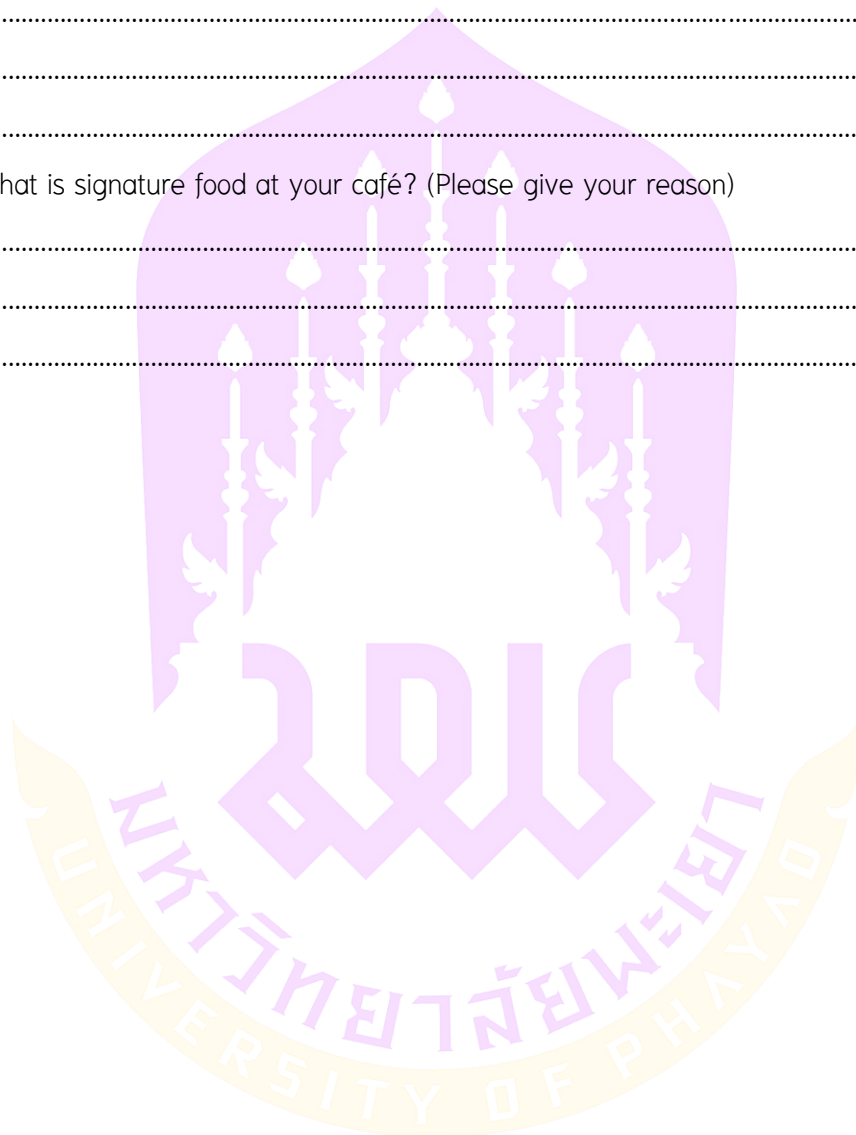
Direction: answer these questions.

11. How do you decorate of you café?

.....
.....
.....

12. What is signature food at your café? (Please give your reason)

.....
.....
.....

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ31102
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

คำชี้แจง: ข้อสอบฉบับนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

ตอนที่ 2 เป็นแบบอัตนัยชนิดเติมคำลงในช่องว่าง

Part 1 Direction: Choose the best answer.

1. Where is the Iditarod Trail Sled Dog Race set on?
 1. Toronto,USA
 2. Toronto,China
 3. Alaska,USA
 4. Alaska,Canada
2. How many teams are there in the race?
 1. There are over 65 teams from many other countries.
 2. There are 65 teams from many other countries.
 3. There are over 65 teams from a country.
 4. There are 65 teams from a few countries.
3. How do the onlookers make during race?
 1. They are noisy and sad.
 2. They cheer and encourage them.
 3. They encourage and cry.
 4. They cheer and sleepy.
4. What does “the mushers” refer to?
 1. The person who watches the Sled and guides the dogs.
 2. The person who drives the Sled and guides the dogs.
 3. The person who stands in front of the Sled and guides the dogs.
 4. The person who takes photos the Sled and guides the dogs.
5. What should a good person do for race?
 1. He has to practice and want to win this race.
 2. He has to have more sleep and win all races.
 3. He has to be talkative and want to win this race.
 4. He has to take nap and win this race.

6. What are the qualities of the perfect sled dog?
 1. There are thick skin and strong legs.
 2. There are thick fur and slim legs.
 3. There are thick fur and short legs.
 4. There are thick fur and strong legs.
7. What is the perfect sled dog?
 1. It is the Alaskan Golden Retriever.
 2. It is the Alaskan Cocker Spaniel
 3. It is the Alaskan Husky.
 4. It is the Alaskan Standard Poodle.
8. How is the route of the racing?
 1. It is extremely challenging, crossing rivers, the smallest mountains and valleys.
 2. It is extremely challenging, crossing icy rivers, lakes, mountains and valleys.
 3. It is extremely challenging, crossing a lake, a mountain and the tallest valleys.
 4. It is extremely challenging, crossing hot rivers and lakes, mountains and valleys.
9. How many towns do the mushers pass?
 1. They pass more than 20 towns.
 2. They pass more than 100 towns.
 3. They pass more than 200 towns.
 4. They pass more than 2 towns.
10. Where do the mushers go in even-numbered?
 1. They go south through Ruby and Galena.
 2. They go east through Ruby and Galena.
 3. They go north through Ruby and Galena.
 4. They go west through Ruby and Galena.

Name.....No.....Class.....

Part 2: Writing

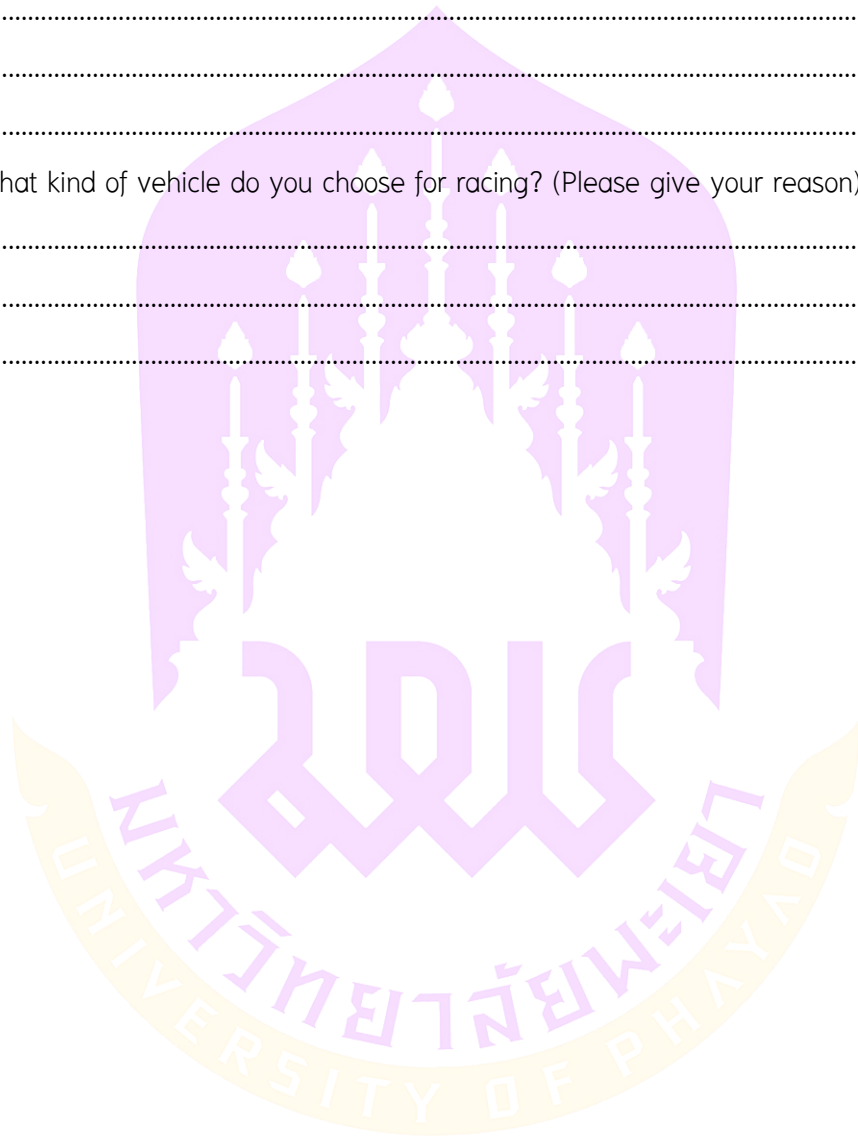
Direction: answer these questions.

11. What is the route of your race? (Please give your reason)

.....
.....
.....

12. What kind of vehicle do you choose for racing? (Please give your reason)

.....
.....
.....

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ31102
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

คำชี้แจง: ข้อสอบฉบับนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

ตอนที่ 2 เป็นแบบอัตนัยชนิดเติมคำลงในช่องว่าง

Part 1 Direction: Choose the best answer.

1. Where can you have a great food while watching a live comedy thriller?
 1. Jongleurs Comedy Club.
 2. BFI London IMAX.
 3. Art Exhibition.
 4. Murder Mystery Dinner Theatre.
2. What is BFI London IMAX?
 1. It's a state-of-the-art cinema with a 20 meter screen and digital surround sound.
 2. It's a state-of-the-art cinema with a 10 metre screen and digital surround sound.
 3. It's a state-of-the-art cinema with a 2 metre screen and digital surround sound.
 4. It's a state-of-the-art cinema with a 30 metre screen and digital surround sound.
3. What kind of music do you experience at Union Dance?
 1. Hip Hop, Jazz, Traditional South Korea and Indian Music
 2. Hip Hop, Jazz, Traditional African and Indian Music
 3. Hip Hop, Rock, Modern African and Indian Music
 4. Hip Hop, Jazz, Rock African and Indian Music
4. Where don't you have to pay for watching?
 1. Art Exhibition Tate Modern.
 2. Jongleurs Comedy Club.
 3. BFI London IMAX.
 4. Art Exhibition.
5. What time Murder Mystery Dinner Theatre is opened?
 1. It is opened on Fridayday-Sunday, 7.00 pm.
 2. It is opened on Thursday-Sunday, 8.00 pm.
 3. It is opened on Tuesday-Sunday, 7.00 pm.
 4. It is opened on Thursday-Sunday, 7.00 pm.

6. Where can you be non-stop laughter?

1. Jongleurs Comedy Club.
2. IMAX Club.
3. Jongleurs Art Exhibition.
4. Murder Club.

7. When can you go to the Art Exhibition?

1. You can go on Monday–Tuesday, Sunday 10 am–6 am. and Friday–Saturday 10 am.–10 pm.
2. You can go on Monday–Thursday, Sunday 10 am–6 am. and Friday–Saturday 10 am.–10 pm.
3. You can go on Monday–Thursday, Sunday 10 am–6 am. and Friday–Saturday 10 am.–11 pm.
4. You can go on Monday–Thursday, Saturday 10 am–5 am. and Friday–Saturday 10 am.–10 pm.

8. Where is the BFI London Imax cinema?

1. It is located on 1 Charlie Chaplin Walk, East Bank, SE1.
2. It is located on 2 Charlie Chaplin Walk, South Bank, SE1.
3. It is located on 1 Charlie Chaplin Walk, South Bank, SE2.
4. It is located on 1 Charlie Chaplin Walk, South Bank, SE1.

9. What is related to multicultural music?

1. It is Union Dance.
2. It is Art Exhibition.
3. It is IMAX Cinema.
4. It is the biggest theatre.

10. Where do you enjoy yourself on Friday and Saturday night?

1. It is Jongleurs Comedy Club.
2. It is Art Exhibition Tate Modern.
3. It is BFI London IMAX.
4. It is Art Exhibition.

Name.....No.....Class.....

Part 2: Writing

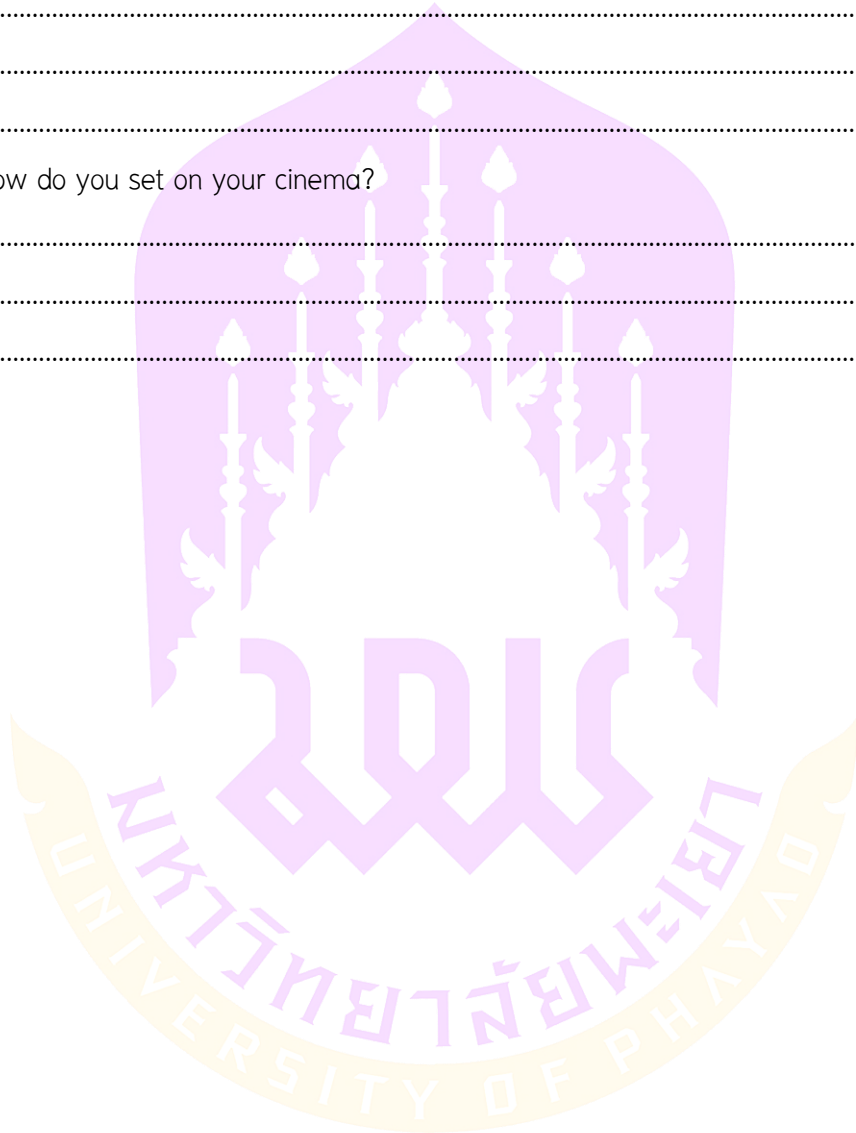
Direction: answer these questions.

11. What kind of business do you want to create?

.....
.....
.....

12. How do you set on your cinema?

.....
.....
.....

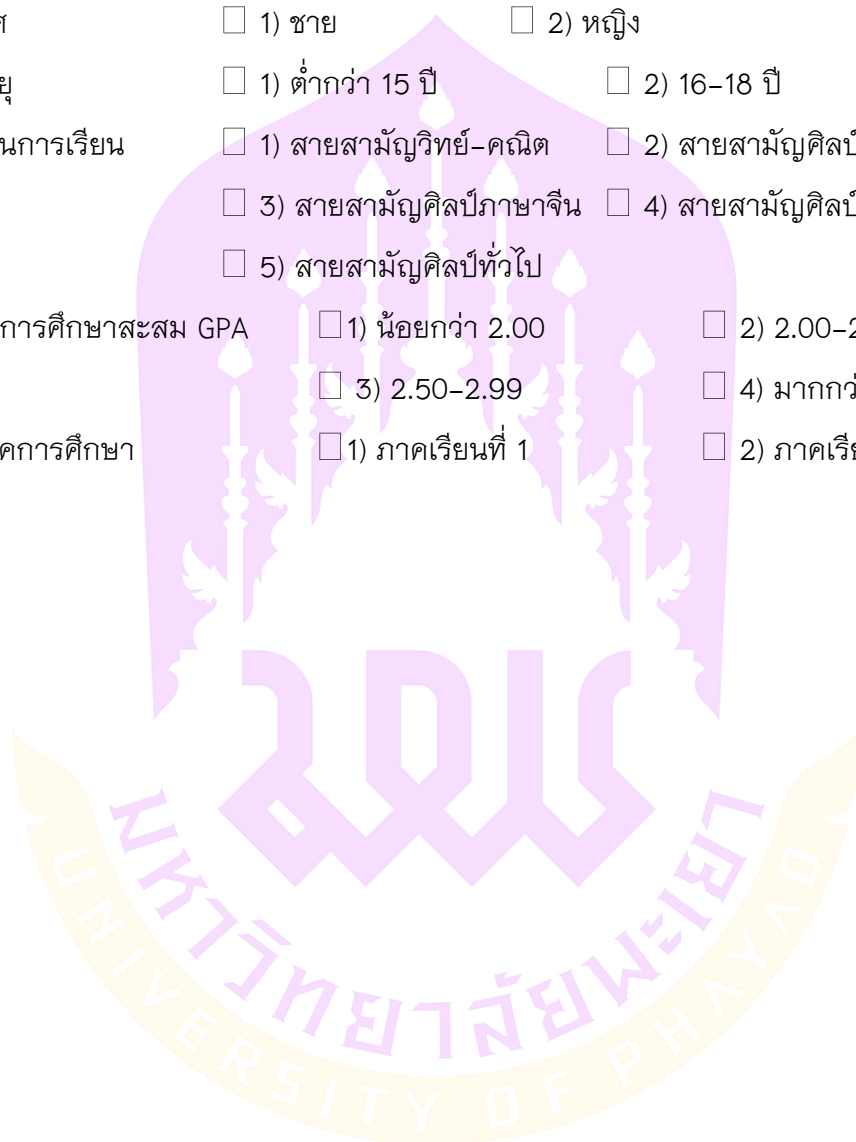

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS
สถานที่เก็บข้อมูล.....วัน/เดือน/ปี.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ 1) ต่ำกว่า 15 ปี 2) 16-18 ปี
3. แผนการเรียน 1) สายสามัญวิทย์-คณิต 2) สายสามัญศิลป์ภาษาอังกฤษ
 3) สายสามัญศิลป์ภาษาจีน 4) สายสามัญศิลป์ภาษาญี่ปุ่น
 5) สายสามัญศิลป์ทั่วไป
4. ผลการศึกษาสะสม GPA 1) น้อยกว่า 2.00 2) 2.00-2.49
 3) 2.50-2.99 4) มากกว่า 3.00
5. ภาคการศึกษา 1) ภาคเรียนที่ 1 2) ภาคเรียนที่ 2

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความพึงพอใจของนักเรียน

ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อยที่สุด

การจัดการเรียนสอน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านรายวิชาในหลักสูตร					
1.1 เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน					
1.2 เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของนักเรียน					
1.3 โครงสร้างของเนื้อหาชัดเจน					
1.4 นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตประจำวันได้					
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก					
2.2 การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน					
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
3.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
3.2 นักเรียนมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกในกลุ่ม					
3.3 นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ					
3.4 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นไปตามลำดับขั้นตอน					
3.5 นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้องและครูผู้สอน					
3.6 นักเรียนได้พัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิค KWL-PLUS					
4. ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้					
4.1 กระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ					
4.2 ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิค KWL-PLUS					

การจัดการเรียนสอน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
4.3 ส่งเสริมให้นักเรียนมีการคิดอย่างมีระบบ					
4.4 ส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรม					
5. ด้านครูผู้สอน					
5.1 ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอน แบบเน้นภาระงาน TBL ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน					
5.2 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยคละความสามารถและเพศอย่างเหมาะสม					
5.3 ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำปรึกษาและดูแลนักเรียนในชั้นเรียน อย่างทั่วถึง					
5.4 ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานร่วมกัน					
6. ด้านการวัดและประเมินผล					
6.1 มีการประเมินผลของนักเรียนเป็นรายบุคคลและแบบกลุ่ม					
6.2 นักเรียนทราบผลการประเมินการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม					
6.3 การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

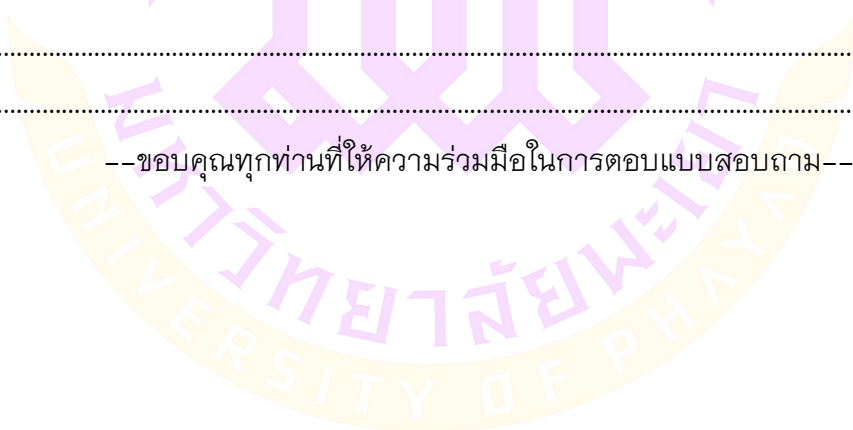
.....

.....

.....

.....

--ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม--

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ภัศราภรณ์ ชีระวงศานุรักษ์
วัน เดือน ปี เกิด	1 มีนาคม 2533
สถานที่เกิด	พะเยา
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา
ที่อยู่ปัจจุบัน	483 หมู่ 8 ตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
ผลงานตีพิมพ์	ภัศราภรณ์ ชีระวงศานุรักษ์ (ผู้บรรยาย). (8 มิถุนายน 2562). การใช้เทคนิค KWL-PLUS เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ในการประชุมวิชาการระดับชาติบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 5 (หน้า 226-242). พะเยา: กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.
รางวัลที่ได้รับ	-

